

Cine este Mohammed

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

[Română – Romanian – روماني]

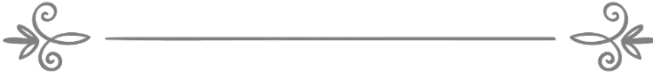
Traducere:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Oana Fialcofschi

Revizuit de: Alina Luminița Crăciun & Mariam Oana

من هو محمد صلى الله عليه وسلم؟

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& وانا فيالكوفسكي

مراجعة: ألينا لومينيتا كراسيون & مريم وانا

ISLAM HOUSE

الإسلام ليس بعبادة الجمال

ISLAMHOUSE.COM

*În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)*

Judecați singuri

Mohammed ibn ‘Abd Allah ibn ‘Abd-al-Muttalib (Mohammed, fiul lui ‘Abd Allah, fiul lui ‘Abd-al-Muttalib) s-a născut în anul 570 d.Hr. și a murit în anul 633 d.Hr.

Cele ce urmează sunt informații extrase din cărți, manuscrise, texte și relatări reale ale martorilor oculari, prea numeroase pentru a fi menționate toate aici, păstrate în forma lor originală de-a lungul secolelor atât de către musulmani, cât și de către nemusulmani.

Mulți oameni din ziua de azi discută despre Profetul Mohammed (ﷺ)¹. Cine a fost el (ﷺ), mai exact? Ce a predicat? De ce a fost el (ﷺ) atât de iubit de unii și atât de urât de alții? A trăit în conformitate cu ceea ce predica? Era un om sfânt? A fost un Profet al lui Allah Preaînaltul? Care este adevărul despre acest om? Judecați singuri!

În continuare, vom enumera faptele așa cum au fost relatate de mii de oameni, dintre care mulți l-au cunoscut personal

¹ Acest termen din limba arabă (ﷺ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

pe Profet (ﷺ):

- el (ﷺ) s-a născut în tribul nobil Quraiș, fiind un descendent al liderilor din Mecca.
- numele său provine din rădăcina arabă „*hamd*” și înseamnă „cel lăudat”. Încă din timpul său și până la acest moment, oamenii îl laudă de mai multe ori pe zi, fie ca Allah să-l binecuvânteze.
- el (ﷺ) nu a căzut niciodată în practica comună a tribului său, aceea de a adora statui, idoli sau alți „dumnezei” făcuți de mâna omului.
- el (ﷺ) a crezut că Dumnezeu (Allah în limba arabă) era cu adevărat un Dumnezeu Unic și, ca atare, acest Dumnezeu trebuia să fie adorat Singur, fără alți „dumnezei” alături de El.
- el (ﷺ) a ținut întotdeauna Numele lui Allah la cel mai înalt rang de respect și nu a folosit niciodată Numele Lui în van sau pentru vreun scop glorios.
- el (ﷺ) a disprețuit adorarea falsă și toate complicațiile și degradarea care decurg din aceasta.
- el (ﷺ) a îndeplinit Poruncile lui Allah Preaînaltul, la fel ca Profeții dinaintea lui (Pacea fie asupra lor!).
- el (ﷺ) nu a comis niciodată adulter și le-a interzis acest lucru și celorlalți.
- el (ﷺ) a interzis camăta și dobânda pe banii de împrumut, la fel cum Isus (Pacea fie asupra lui!) a făcut-o cu câteva secole înaintea lui.

- el (ﷺ) nu a jucat niciodată jocuri de noroc și nici nu le-a permis acest lucru altora.
- el (ﷺ) nu a băut niciodată alcool, chiar dacă era ceva obișnuit printre oamenii din timpul și locul său.
- el (ﷺ) nu s-a implicat niciodată în bârfe și obișnuia să stea departe de orice era legat de acestea.
- el (ﷺ) obișnuia să postească timp de mai multe zile la rând, pentru a se apropia de Allah Preaînaltul și a se îndepărta de atracțiile lumști.
- el (ﷺ) a predicat că Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a născut în mod miraculos și că Maria (Pacea fie asupra ei!) a fost una dintre cele mai bune creații ale lui Allah Preaînaltul.
- el (ﷺ) a insistat chiar și în fața evreilor din Medina asupra faptului că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost Mesia, Hristosul, cel prezis în Tora lor (Vechiul Testament).
- el (ﷺ) a spus că Isus (Pacea fie asupra sa!) a înfăptuit numeroase miracole cu Voia lui Allah Preaînaltul, vindecând leproșii, redându-i vederea unui orb și chiar aducând la viață un mort.
- el (ﷺ) a declarat în mod clar că Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost crucificat, ci, mai degrabă, Allah Preaînaltul l-a înălțat la Cer.
- el (ﷺ) a prezis că Isus (Pacea fie asupra sa!) va reveni către sfârșitul zilelor pentru a-i conduce pe adevărații credincioși într-o victorie asupra răului și a oamenilor nelegiuți, iar el (Pacea fie asupra sa!) îl va distruge pe Anticrist.
- el (ﷺ) a poruncit plata carității către săraci și a fost

protectorul văduvelor, al orfanilor și al călătorilor.

➤ el (ﷺ) le-a poruncit oamenilor să păstreze și să onoreze legăturile de rudenie și a restaurat relațiile dintre membrii familiei.

➤ el (ﷺ) le-a cerut adeptilor săi să se angajeze numai în relațiile permise de căsătorie cu femeile și a interzis relațiile sexuale în afara căsătoriei din Porunca lui Allah Preaînaltul.

➤ el (ﷺ) a insistat în a li se da femeilor drepturile lor, zestrea, moștenirea și proprietățile de drept.

Răbdarea lui și atitudinea umilă au fost exemplare și toți cei care l-au cunoscut au trebuit să recunoască aceste virtuți:

A. Mohammed (ﷺ) niciodată nu a mințit, nu a rupt un legământ și nu a făcut o mărturie mincinoasă; el (ﷺ) a fost renumit în toate triburile din Mecca și a fost cunoscut sub numele de „*al-amin*”, care înseamnă „cel demn de încredere”.

B. el (ﷺ) nu a întreținut niciodată relații sexuale în afara căsătoriei, nici nu a aprobat vreodată acest lucru, chiar dacă era ceva foarte frecvent la momentul respectiv.

C. singurele lui relații cu femei au avut loc în cadrul unor căsătorii legitime, contractuale, cu martori adecvați și în conformitate cu legea.

D. singura sa relație cu ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a fost cea de căsătorie, aceasta fiind descrisă în detaliu de către ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) ca fiind una plină de iubire și de respect, ca o pereche cu adevărat înfăptuită în Rai. Profetul (ﷺ) nu s-a căsătorit cu ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) prima dată când tatăl ei (Allah să fie mulțumit de el!) i-a oferit-o în căsătorie ci numai după ce ea a ajuns la pubertate și a putut decide singură. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) este considerată ca fiind unul dintre cei mai mari

savanți ai islamului și toată viața ei a fost căsătorită numai cu Mohammed (ﷺ). Ea nu a dorit niciun alt bărbat, nici nu a rostit vreodată ceva negativ împotriva lui Mohammed (ﷺ).

E. el (ﷺ) a interzis orice tip de ucidere până când ordinele cu privire la represalii au venit de la Allah Preaînaltul. Chiar și atunci, limitele au fost clar precizate și numai cei implicați în luptă activă împotriva musulmanilor sau a islamului puteau fi combătuți în luptă. Chiar și atunci, acest lucru era permis numai în conformitate cu regulile foarte stricte prevăzute de Allah Preaînaltul.

F. luarea oricărei vieți nevinovate a fost interzisă.

G. nu a existat niciun fel de genocid asupra evreilor. Profetul (ﷺ) a oferit protecție reciprocă și iertare evreilor, chiar și după ce aceștia au rupt tratatele cu el (ﷺ) de mai multe ori. Ei nu au fost atacați până când nu a fost dovedit clar faptul că au fost trădători pe timp de război și că au încercat să-i ucidă pe Profet (ﷺ) și pe musulmani cu orice preț. Represaliile au existat doar împotriva acelor evrei care s-au dovedit a fi trădători și nu asupra altora.

H. sclavii erau ceva obișnuit în acele timpuri pentru toate națiunile și triburile. Islamul a fost cel care a încurajat eliberarea sclavilor, fiind promisă o răsplată măreață de la Allah Preaînaltul celor care făceau acest lucru. Profetul Mohammed (ﷺ) a dat exemplu prin eliberarea sclavilor și prin încurajarea tuturor adepților săi de a face același lucru. Exemplele îi includ pe propriul slujitor (care a fost, în realitate, considerat a fi asemeni unui fiu pentru el) Zaid ibn Al-Haritha și pe Bilal, sclavul care a fost cumpărat de către Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de ei!) numai cu scopul de a fi eliberat.

I. din cauza faptului că au existat mai multe tentative de asasinare contra lui Mohammed (ﷺ), vărul lui, ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!), i-a luat locul în pat în timp ce el (ﷺ) și Abu

Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) au fugit la Medina. El (ﷺ) nu le-a permis companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să îiucidă pe cei care au fost implicați în aceste încercări. Dovada în acest sens este momentul în care a intrat triumfător în Mecca, atunci când primele sale cuvinte au fost reprezentate de porunca dată adeptilor săi de a nu le face rău triburilor cutare și cutare și familiilor cutare și cutare. Acesta a fost unul dintre cele mai renumite acte ale sale de iertare și compasiune.

J. confruntarea armată a fost interzisă în primii treisprezece ani ai Profetiei. Arabii din deșert nu aveau nevoie de cineva care să le spună cum să lupte. Ei erau experți în acest domeniu și organizau dispute între triburi care durau timp de decenii. Doar când metoda corectă de război a fost instituită de către Allah Preaînaltul în Nobilul Coran, cu drepturi și limitări în conformitate cu Poruncile Lui, au fost sancționate orice fel de represalii sau de luptă. Poruncile lui Allah au stabilit în mod clar cine urma să fie atacat, cum, când și în ce condiții putea avea loc lupta.

K. distrugerea infrastructurilor este absolut interzisă cu excepția cazului în care aceasta este poruncită de Allah Preaînaltul, în anumite cazuri, și atunci numai în conformitate cu Poruncile Lui.

L. blestemul și invocarea răului au fost trimise asupra Profetului (ﷺ) de către dușmanii săi, în timp ce el (ﷺ) se ruga pentru călăuzirea lor. Un exemplu clasic este cel al călătoriei sale la At-Tā'if, unde liderii nici nu au vrut să-l audă, nici să-i ofere curtoazia normală pe care el (ﷺ) o ceruse, punându-i în schimb pe copiii de pe stradă pe urmele lui, care au aruncat cu pietre în el (ﷺ) până când corpul său a sângerat atât de mult, încât sângele i-a umplut sandalele. Îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) i-a oferit opțiunea răzbunării; și, dacă el (ﷺ) ar fi dat porunca, Allah Cel Atotputernic ar fi făcut ca munții din jur să cadă peste ei, distrugându-i pe toți. În loc să îi blesteme sau să ceară distrugerea lor, s-a rugat pentru ca aceștia să fie călăuziți să Îl adore pe

Domnul lor Cel Unic, fără să Îi atribuie parteneri.

M. Profetul Mohammed (ﷺ) a susținut că orice persoană este născută într-o stare de islam (supunere față de Allah Preaînaltul), fiind musulmană (musulman înseamnă, „*cel care practică islamul*”, adică, se supune Voinței lui Allah și Poruncilor Sale). Apoi, pe măsură ce înaintează în vârstă, oamenii încep să denatureze credința lor în funcție de influența societății predominante și a propriilor prejudecăți.

N. Profetul Mohammed (ﷺ) i-a învățat pe adepții săi să creadă în Dumnezeuul lui Adam, al lui Noe, Avraam, Iacob, Moise, David, Solomon și Isus (Pacea fie asupra lor!) și în ei toți ca Profeti adevărați, Mesageri și robi ai lui Allah Cel Atotputernic. El (ﷺ) a insistat asupra plasării tuturor Profetilor (Pacea fie asupra lor!) la cel mai înalt nivel, fără nicio deosebire între ei.

O. de asemenea, el (ﷺ) i-a învățat pe adepții săi că *Torah (Vechiul Testament), Zabur (Psalmii) și Injil (Evangelia sau Noul Testament)* provin din aceeași sursă ca și Nobilul Coran, toate provenind de la Allah Preaînaltul.

P. el (ﷺ) a prezis și prevestit evenimente viitoare, care s-au întâmplat exact așa cum a spus. Mai mult decât atât, el (ﷺ) a prevăzut că un lucru din trecut avea să se împlinescă în viitor, fapt care chiar a avut loc. Coranul afirmă că Faraon s-a înecat în Marea Roșie în timp ce îl urmărea pe Moise (Pacea fie asupra sa!) și Allah Preaînaltul a spus că îl va conserva pe Faraon ca un semn pentru viitor. În cartea sa, „*Biblia, Coranul și știința*”, Dr. Maurice Bucaille spune clar că acest lucru s-a întâmplat și că trupul lui Faraon a fost descoperit în Egipt, iar acum este expus pentru ca toată lumea să-l vadă. Acest eveniment a avut loc cu mii de ani înainte de Mohammed (ﷺ) și Profetia s-a împlinit în ultimele decenii, cu multe secole după moartea sa.

Despre Profetul Mohammed (ﷺ) s-a scris mai mult decât

despre oricare altă persoană de pe Pământ. El (ﷺ) a fost lăudat foarte mult de-a lungul secolelor chiar și de către nemusulmani celebri. Unul dintre primele exemple pe care le vom cita (cu privire la Mohammed - ﷺ) face parte din „*Enciclopedia Britannica*”:

„(...) o mulțime de detalii din surse timpurii arată că el a fost un om cinstit și drept, care a câștigat respectul și loialitatea altora care au fost, de asemenea, oameni cinștiți și drepți.” (vol. 12)

Un alt omagiu impresionant adus lui Mohammed (ﷺ) găsim în lucrarea monumentală a lui Michael H. Hart, „*Cei 100 - topul celor mai influente persoane din istorie*”. El susține că persoana cea mai influentă din istorie a fost Mohammed (ﷺ), iar Isus (Pacea fie asupra sa!), a treia. Citiți cuvintele sale concrete:

„*Alegerea mea de a-l plasa pe Mohammed în fruntea listei celor mai influente persoane îi poate surprinde pe unii cititori și poate fi pusă sub semnul întrebării de către alții, dar el a fost singurul om din istorie care a excelat atât pe plan religios, cât și laic.*” (Michael H. Hart, „*Cei 100 - topul celor mai influente persoane din istorie*”, New York: Hart Publishing Company Inc. 1978, pagina 33)

Continuând analiza afirmațiilor celebre ale nemusulmanilor cu privire la Profetul Mohammed (ﷺ), să luăm în considerare următoarele:

„*Filosof, orator, propovăduitor, legiuitor, războinic, cuceritor de idei, restaurator al dogmelor raționale și al adorării fără imagini, fondator al douăzeci de imperii terestre și al unui imperiu spiritual, acesta este Mohammed. Luând în considerare toate standardele prin care poate fi măsurată măreția omului, am putea întreba: există vreun om mai măreț decât el?*” (Lamartine, „*Istoria Turciei*”, Paris, 1854, volumul II, paginile 276-277)

George Bernard Shaw, un scriitor celebru nemusulman, a

spus:

„(...) ar trebui să fie numit mântuitorul omenirii. Eu cred că, dacă un om ca el și-ar asuma dictatura lumii moderne, ar reuși să rezolve problemele sale într-un mod care ar aduce pacea și fericirea atât de necesare.” („Islamul autentic”, Singapore, volumul 1, numărul 8, 1936)

K.S. Ramakrishna Rao, un profesor indian (hindus) de filozofie, îl numește pe Profet (ﷺ) *„modelul perfect pentru viața umană”* în broșura lui, *„Mohammed, Profetul islamului”*. Profesorul Ramakrishna Rao și-a explicat punctul de vedere spunând:

„Este foarte dificil de înțeles tot adevărul despre personalitatea lui Mohammed. Pot cuprinde doar o bucățică din ea. Ce succesiune dramatică de scene pitorești! Există Mohammed Profetul și există Mohammed războinicul, Mohammed omul de afaceri, Mohammed omul de stat, Mohammed oratorul, Mohammed reformatorul, Mohammed refugiul orfanilor, Mohammed protectorul sclavilor, Mohamed emancipatorul femeilor, Mohammed judecătorul, Mohammed sfântul. În toate aceste roluri magnifice, în toate aceste domenii ale activităților umane, el este un erou.”

Mahatma Gandhi a spus în *„Tânăra Indie”*, vorbind despre caracterul lui Mohammed (ﷺ):

„Am vrut să îl cunosc pe cel care deține astăzi o putere incontestabilă peste inimile a milioane de oameni (...) și m-am convins că nu a fost sabia cea care a ajutat islamul să ajungă atât de departe. Au fost simplitatea și modestia Profetului, îndeplinirea scrupuloasă a promisiunilor sale, devotamentul său intens față de prietenii și de adepții lui, curajul lui și încrederea absolută în Dumnezeu și în propria misiune. Acestea și nu sabia i-au deschis toate drumurile și l-au ajutat să depășească toate obstacolele. Când am închis cel de al doilea volum (din biografia Profetului) mi-a părut rău că nu am avut să citesc mai mult

despre această viață măreață.”

Thomas Carlyle s-a întrebat cu uimire în lucrarea sa, „*Eroi și cultul eroului*”:

„Cum a putut un singur om să unească triburile războinice și beduinii rătăciți într-o națiune puternică și civilizată în mai puțin de două decenii?”

Diwan Chand Sharma a scris în „*Profeții din Orient*”:

„Mohammed a fost sufletul bunătății, iar influența sa a fost simțită și nu a fost niciodată uitată de cei din jurul lui.” (D.C. Sharma, „*Profeții din Orient*”, Calcutta, 1935, pagina 12)

Mohammed (ﷺ) nu a fost decât o ființă umană, dar a fost un om cu o misiune nobilă, menită să aducă omenirea la adorarea Unicului și a Singurului Dumnezeu și să o învețe calea spre o viață cinstită și dreaptă, în conformitate cu Poruncile Lui. El (ﷺ) s-a descris mereu pe sine ca fiind „*Robul și Mesagerul lui Allah*” și, într-adevăr, fiecare acțiune a sa a demonstrat acest lucru.

Vorbind despre aspectul egalității în fața lui Allah Preaînaltul din islam, faimoasa poetă indiană Sarojini Naidu a spus:

„A fost prima religie care a predicat și practicat democrația, deoarece în moschee, atunci când este făcută chemarea la rugăciune și credincioșii se adună laolaltă, democrația islamului devine evidentă de cinci ori pe zi, atunci când țaranul și împăratul îngenunchează unul lângă altul și proclamă: «Allah este Prea Măreț!» (...) Am fost impresionată din nou și din nou de această unitate indivizibilă a islamului, care îl face pe om în mod instinctiv un frate.” (S. Naidu, „*Idealurile islamului*”, volumul „*Intervenții și scrieri*”, Madras, 1918, pagina 169).

Profesorul Hurgronje a spus:

„Societatea Națiunilor fondată de Profetul islamului a pus accentul pe principiul unității internaționale și a fraternității

umane, arătând calea altor națiuni (...) adevărul este că nicio națiune a lumii nu poate prezenta ceva asemănător cu ceea ce a făcut islamul în vederea fondării Societății Națiunilor.”

Edward Gibbon și Simon Ockley au scris în „Istoria Imperiilor Sarazine”:

„«Cred în Singurul Dumnezeu și în Mohammed, Profetul lui Dumnezeu» este profesiunea de credință simplă și invariabilă a islamului. Imaginea intelectuală a Divinității nu a fost degradată de niciun idol vizibil; onoarea Profetului nu a încălcat măsura virtuții umane și preceptele sale de viață au menținut recunoștința adeptilor săi în limitele rațiunii și ale religiei.” („Istoria Imperiilor Sarazine”, Londra, 1870, pagina 54)

Wolfgang Goethe, poate cel mai mare poet european al tuturor timpurilor, a scris, de asemenea, despre Profetul Mohammed (ﷺ). El a spus:

„El este un Profet și nu un poet și, prin urmare, Coranul lui trebuie văzut ca fiind Legea Divină și nu ca o carte a unei ființe umane, făcută pentru educație sau divertisment.” („Note și eseuri despre Divanul Occidental-Oriental”, WA I, 7, 32)

Oamenii nu ezită să le ridice la rang de divinitate și chiar să le considere „dumnezei” pe alte persoane ale căror vieți și misiuni s-au pierdut în legendă. Din punct de vedere istoric, niciuna dintre aceste legende nu a realizat nici măcar o parte din ceea ce a realizat Mohammed (ﷺ). Toată străduința lui a avut scopul de a aduce întreaga omenire la adorarea Singurului Dumnezeu și de a perfecționa caracterul moral. Nici Mohammed (ﷺ) și nici adeptii săi nu au susținut în niciun moment că el (ﷺ) a fost un fiu al lui Dumnezeu, Dumnezeu întrupat sau un om cu calități divine, ci el (ﷺ) a fost întotdeauna și continuă să fie și astăzi considerat ca fiind doar un Mesager ales de Allah Preaînaltul.

Astăzi, după mai bine de paisprezece secole, viața și

învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ) au supraviețuit fără nici cea mai mică pierdere sau modificare. Acestea oferă aceeași speranță nemuritoare pentru tratarea multor boli ale omenirii, la fel ca atunci când el (ﷺ) era în viață. Aceasta nu este o pretindere a adepților lui Mohammed (ﷺ), ci concluzia inevitabilă impusă de istoria critică și imparțială.

Acum rămâne la latitudinea ta.

Ești o ființă umană cu o gândire rațională. Ca atare, ar trebui să te întrebi deja:

Ar putea aceste afirmații extraordinare, revoluționare și uimitoare făcute despre acest om să fie adevărate?

Ce ar fi dacă totul este adevărat?

Introducere

*În numele lui Allah, Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul), pacea fie asupra Profetului lui
Allah*

Motivul acestei cărți:

Mohammed (ﷺ) a venit acum mai bine de 1400 de ani și a afirmat că a primit Revelația Divină de la Allah Cel Atotputernic și că a fost ales să răspândească acest Mesaj în întreaga lume, fără restricții de timp, loc, rasă sau culoare, susținând că Mesajul său este ultimul și că el (ﷺ) este ultimul dintre Profeții și Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!).

Cine este el (ﷺ)? Este acel terorist ale cărui poze circulă

prin ziare? Sau este războinicul organizat care a ieșit victorios din aproape fiecare bătălie pe care a dus-o împotriva dușmanilor săi?

Unele cărți care dezbat subiectul Mohammed (ﷺ) vorbesc despre persoana care, pe parcursul a numai 25 ani, care este perioada în care a chemat la islam (*daw'ah*), a fost capabil să schimbe fața Pământului, răspândind Mesajul său pretutindeni. Astfel de cărți vorbesc despre geniul său politic și militar. Alte cărți s-au ocupat de partea militară a vieții sale sau *jihad*-ul dus din dorința de a își apăra chemarea la islam. Cele mai multe dintre cărți au trecut cu vederea un aspect foarte important al vieții sale și anume acela al Profetului (ﷺ) în calitate de om, de tată, de frate și de soț.

Musulmanii cred despre ceea ce s-a întâmplat în viața lui Mohammed (ﷺ) cu privire la aspectele relațiilor sociale că nu este ceva inventat de el (ﷺ), ci este ceva care face parte din Revelația Divină. Acesta este motivul pentru care ne-am concentrat asupra acestui aspect invizibil sau ascuns al vieții sale. În momentul în care a început să răspândească Mesajul (chemarea), Mohammed (ﷺ) nu a luptat împotriva poporului său, ci, dimpotrivă, el (ﷺ) și companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!) au fost răbdători și au îndurat multe ostilități din partea acestora. În timpul acelor vremuri grele, Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a învățat pe companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să dea dovadă de niște maniere demne de regi și lideri, în ciuda faptului că nu avea niciun interes în acest sens.

Motivul din spatele prezentării vieții Profetului Mohammed (ﷺ) în acest mod este reprezentat de tot ceea ce se spune despre el (ﷺ) de către cei care nu-l cunosc cu adevărat.

Așadar, haideți să fim obiectivi! Dacă vrei să judeci pe cineva, trebuie să urmezi pașii următori:

- 1) să îl ascuți personal;

- 2) să îi evaluezi gândirea în mod logic;
- 3) dacă ești de acord cu logica lui, atunci vezi dacă acțiunile sale sunt în conformitate cu o astfel de logică;
- 4) dacă este astfel, atunci tot ce trebuie să faci este să-l crezi. Din această cauză, s-a spus: „*Obligația depinde de rațiune*”, adică oricine este lipsit de rațiune nu are nicio obligație.

Aceștia sunt cei patru pași logici pe care se presupune că ar trebui să-i urmați pentru a-l judeca pe Mohammed (ﷺ). Tot ceea ce trebuie să faceți este să citiți următoarele câteva capitole cu o minte obiectivă și imparțială, iar, la final, veți fi capabili să răspundeți la aceste întrebări confuze:

- este Mohammed (ﷺ) într-adevăr un terorist?
- este el (ﷺ) cu adevărat un Profet, așa cum a pretins?
- este islamul o religie adevărată?

Această carte este alcătuită din două părți.

Prima parte: definiții esențiale

Pentru a citi și a înțelege totul despre Mohammed (ﷺ) a trebuit să găsim criterii comune de la care să începem. Din această cauză, am consacrat această primă parte explicării definițiilor și a semnificațiilor esențiale legate de subiectul nostru, precum religia, Mesagerul, Allah și islamul. Pentru a putea începe cu astfel de definiții, este foarte important să se înțeleagă esența acestei cărți.

Partea a doua: fragmente din cuvintele și acțiunile Mesagerului lui Allah (ﷺ)

În această parte, am citat mai multe secțiuni care îl prezintă pe Mohammed (ﷺ) în diferite ipostaze, într-un mod

foarte simplificat. Fiecare secțiune este împărțită în două părți; prima parte este dedicată cuvintelor lui Mohammed (ﷺ), iar cea de a doua acțiunilor sale. Am făcut acest lucru din dorința de a vă determina să comparați cuvintele cu faptele sale; ar putea fi adăugate unele comentarii simple pentru a ne concentra pe esența unora dintre cuvintele sale (*ahadith*) sau pentru a explica mai bine unele semnificații.

Definiții esențiale

Cine este musulmanul?

Sensul lingvistic și legislativ al cuvântului „*islam*” este punctul nostru călăuzitor pentru a putea defini semnificația cuvântului „*musulman*” și aceasta pentru că, atunci când vorbim despre musulman, nu vorbim despre caracter sau calitate, ci despre o virtute dobândită, care este virtutea islamică. Aceasta ne conduce, prin urmare, să vorbim despre islam.

Astfel, din moment ce Profetul lui Allah, Mohammed (ﷺ),

a fost întruchiparea caracterului islamic, este logic să-l luăm drept model propus pentru a analiza caracterul musulman. Așadar, dacă îl cunoașteți pe Mohammed (ﷺ), veți afla cum trebuie să fie musulmanul adevărat și cum trebuie să se comporte în diferite situații și acesta este unul dintre obiectivele acestei cărți:

să îl cunoașteți pe Mohammed (ﷺ) pentru ca, astfel, să îl cunoașteți pe adevăratul musulman.

Sensul lingvistic al cuvântului „*musulman*” este: „*cel care Îi este devotat lui Allah în adorare*”. Așadar, termenul de „*islam*” înseamnă devotament complet față de Allah și de crezul Său.

Astfel, în conformitate cu definiția sa, termenul de „*islam*” nu se referă la:

- o persoană specifică, așa cum budismul se referă la Budha;
- un anumit popor, așa cum iudaismul se referă la un anumit grup de oameni (evreii);
- regiuni sau țări specifice, așa cum face creștinismul;
- o anumită perioadă de timp.

Așadar, acest cuvânt nu se limitează doar la misiunea Profetului Mohammed (ﷺ), deoarece, din definiția anterioară, înțelegem că toți Profetii (Pacea fie asupra lor!) au fost musulmani, iar acesta este un fapt confirmat de Nobilul Coran de mai multe ori; Moise (Pacea fie asupra sa!) a fost un Profet musulman pentru poporul evreu și la fel au fost toți ceilalți Profeti și Mesageri (Pacea fie asupra lor!).

Reprezintă musulmanii zilelor noastre concepțiile lui Mohammed (ﷺ)?

Pentru a răspunde la această întrebare, ar trebui să facem

o comparație între două perioade din istorie: perioada în care adepții lui Mohammed (ﷺ) s-au răspândit peste tot în lume, stăpânind cea mai mare parte a ei, și nu există nicio îndoială cu privire la acest lucru, și perioada actuală în care musulmanii sunt mult mai mulți și, totuși, ei sunt cei mai umiliți oameni de pe Pământ. Însă, trebuie să recunoaștem faptul că oamenii de astăzi sunt foarte departe de etica lui Mohammed (ﷺ) și de învățăturile sale. De exemplu, Profetul (ﷺ) a interzis minciuna, mita, adulterul și jaful și a dispus aplicarea justiției fără oprimarea altora, fiind milostiv, sprijinindu-i pe orfani și fiind generos.

Tot ceea ce trebuie să faceți este să răsfoiți această carte cu atenție și să citiți cuvintele Profetului Mohammed (ﷺ) și despre faptele lui pentru a vă asigura că majoritatea musulmanilor de astăzi nu urmează cu adevărat învățăturile lui Mohammed (ﷺ).

Ce înseamnă conceptul de „Profet” pentru musulmani?

Cuvântul „Profet” în limba arabă este un adjectiv derivat de la cuvântul „*an-naba*”, care înseamnă o veste despre ceva important. De asemenea, el poate fi un derivat al termenului „*an-nuboa*”, care înseamnă onoare și respect. Așadar, pentru musulmani, Mohammed (ﷺ) este un Profet (*Nabi*) și un Mesager (*Rasūl*) de la Allah, Care i-a poruncit să declare Mesajul islamului ca fiind ultimul dintre mesajele divine trimise pe Pământ. El (ﷺ) este îndurarea pe care Allah Preaînaltul a păstrat-o pentru adoratorii Săi până la sfârșitul timpului.

Sunt musulmanii oameni răi?

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„A îi zâmbi fratelui tău musulman este un act de

caritate (...)" (At-Tirmidhi)

De asemenea, el (ﷺ) ne-a vorbit despre un bărbat care va intra în Paradis pentru că a îndepărtat un copac care bloca drumul.

Oare astfel de acțiuni ar fi putut proveni de la un bărbat rău care dorea să le facă rău oamenilor?!

Mohammed (ﷺ) a fost îndurarea trimisă tuturor musulmanilor și tuturor oamenilor, după cum afirmă Nobilul Coran:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca o îndurare pentru lumi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:107]

Această explicație este de ajuns pentru moment, deoarece voi singuri veți fi capabili să răspundeți la această întrebare mai târziu, citind restul capitolelor.

Îi acceptă musulmanii pe ceilalți oameni (nemusulmani)?

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a încheiat câteva legăminte cu evreii și a menținut relații bune cu creștinii, acest fapt fiind menționat în Nobilul Coran:

„Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum este mai frumos! (...)" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:125]

Așadar, cum ar fi posibil să discutăm cu alții fără a ne întâlni cu ei și fără a purta discuții cu ei într-un mod care este menționat în mod clar de Allah Preaînaltul: **„cum este mai frumos”**, aceasta însemnând fără ostilitate.

Musulmanii făceau comerț cu evreii, dovada în acest sens fiind faptul că Profetul (ﷺ) a murit în timp ce scutul său se afla încă la un evreu, drept garanție.

Toate acestea sunt valabile cu condiția ca nemusulmanii să nu fie dintre cei care încep lupta împotriva musulmanilor.

Dacă nemusulmanii încep lupta împotriva musulmanilor, îi alungă din casele lor sau ajută în lupta împotriva lor sau la expulzarea acestora, atunci devine obligatoriu pentru musulmani să lupte împotriva lor cu toate mijloacele legale. Cel mai uimitor fapt este acela că lupta pentru musulmani trebuie să îndeplinească anumite condiții, care îi împiedică să ucidă bătrâni, copii sau femei, să ardă casele dușmanilor sau să taie orice copac, chiar Mohammed (ﷺ) pedepsindu-i pe unii dintre companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) pentru încălcarea acestor drepturi. Prin urmare, dacă musulmanii înțeleg gândirea lui Mohammed (ﷺ), ei îi vor trata pe nemusulmani în același mod în care Profetul (ﷺ) a făcut-o.

Relațiile cu familia și prietenii

1. Mohammed (ﷺ) ca soț

- ❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre credincioși în ceea ce privește credința lui este acela care are cel mai bun comportament, iar cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor.” (At-Tirmidhi)

❖ Din viața Profetului Mohammed (ﷺ):

‘Amr ibn Al-As (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că l-a întrebat pe Profet (ﷺ):

„(...) «Cine este cea mai iubită persoană pentru tine?» El (ﷺ) a răspuns: «‘Aishah» L-am întrebat: «Și dintre bărbați?» El (ﷺ) a răspuns: «Tatăl ei.» (...)» (Al-Bukhari și At-Tirmidhi)

2. Mohammed (ﷺ) ca tată

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Abd Ar-Rahman As-Sulami (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat de la Abu Ad-Darda (Allah să fie mulțumit de el!):

„Un bărbat a venit și a spus: «Am o soție de care mama mea mi-a poruncit să divorțez». Atunci, Abu Ad-Darda i-a spus: «L-am auzit pe Trimisul lui Allah (ﷺ) spunând: „Părintele reprezintă poarta de mijloc către Paradis. Așadar, dacă dorești, atunci poți să neglijezi această poartă sau să o protejezi.”» (At-Tirmidhi)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Ne-am dus cu Mesagerul lui Allah (ﷺ) la fierarul Abu Saif, iar el era soțul doicii lui Ibrāhīm (fiul Profetului - ﷺ). Mesagerul lui Allah (ﷺ) l-a luat în brațe pe Ibrāhīm, l-a sărutat și l-a mirosit și mai târziu am intrat în casa lui Abu Saif și, la acel moment, Ibrāhīm își dădea ultima suflare, iar

ochii Mesagerului lui Allah (ﷺ) au început să lăcrimeze. ‘Abd Ar-Rahman ibn ‘Awf a spus: «O, Trimis al lui Allah, chiar și tu plângi!» El (ﷺ) a răspuns: «O, Ibn ‘Awf, aceasta este mila.» Apoi, el (ﷺ) a plâns mult și a spus: «Ochii varsă lacrimi și inima este tristă și nu vom spune decât ceea ce Ți este pe plac Domnului nostru. O, Ibrāhīm! Într-adevăr, suntem întristați din cauza separării de tine.»” (Al-Bukhari)

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când boala Profetului s-a agravat, el (ﷺ) și-a pierdut conștiența, iar Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: «O, cât de suferind este tatăl meu!» El (ﷺ) a spus: «Tatăl tău nu va mai avea nicio suferință după ziua de azi.» Când a murit, ea (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: «O, tată, care ai răspuns la chemarea Domnului Care te-a invitat! O, tată, a cărui locuință este Grădina Paradisului (*Al-Firdaws*)! O, tată! Ți transmitem această știre (despre moartea ta) lui Gabriel.» Când a fost îngropat, Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: «O, Anas! Te simți bine aruncând pământ peste Mesagerul lui Allah (ﷺ)?»” (Al-Bukhari)

3. Mohammed (ﷺ) ca bunic:

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Abd Allah ibn ‘Amr ibn al-As (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Nu se află printre cei care mă urmează cel care nu arată milă față de tinerii noștri și nu respectă drepturile celor mai în vârstă dintre noi.” (Abu Dawud)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) l-a sărutat pe Al-Hasan ibn ‘Ali (nepotul lui) în timp ce Al-Aqra ibn Hābis at-Tamimi era

așezat lângă el. Al-Aqra a spus: «Eu am zece copii și niciodată nu l-am sărutat pe niciunul dintre ei.» Trimisul lui Allah (ﷺ) s-a uitat la el și a spus: «Cel care nu arată milă față de alții nu va fi tratat cu milă.» (Al-Bukhari)

4. Mohammed (ﷺ) cu copiii

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„O femeie săracă a venit la mine, împreună cu cele două fiice ale ei. Eu i-am dat trei curmale. A dat câte o curmală fiecăreia dintre fiicele sale, apoi a luat o curmală și a dus-o către gura ei ca să o mănânce, dar fiicele ei și-au exprimat dorința de a o mânca. Atunci, ea a împărțit curmala pe care intenționa să o mănânce între ele. Acest (tip de) comportament al ei m-a impresionat și i-am povestit ceea ce a făcut Mesagerului lui Allah (ﷺ). Atunci, el (ﷺ) a spus: «Cu adevărat, Allah i-a asigurat Paradisul, ca urmare (a acestei fapte) a ei (sau a salvat-o de Focul Iadului).» (Muslim)

Abu Al-Harith Qatādah ibn Rib’i (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Mă ridic pentru a conduce rugăciunea cu intenția de a o prelungi. Apoi, dacă aud plânsul unui prunc, scurtez rugăciunea, ca nu cumva să o împovărez pe mama lui.” (Al-Bukhari)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că a trecut pe lângă niște copii și i-a salutat. Apoi el (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) obișnuia să facă același lucru.” (Al-Bukhari și Muslim)

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„O fetiță sclavă din Medina îl lua de mână pe Profet (ﷺ) și îl ducea oriunde dorea.” (Al-Bukhari)

5. Mohammed (ﷺ) cu femeile:

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre credincioși în ceea ce privește credința lui este acela care are cel mai bun comportament, iar cei mai buni dintre voi sunt cei care sunt cei mai buni cu soțiile lor.” (At-Tirmidhi)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Un credincios nu trebuie să urască o credincioasă. Dacă îi displace una dintre caracteristicile sale, îi va plăcea alta.” (Muslim)

‘Abd Allah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Această lume nu este decât o plăcere (trecătoare) și nu există o plăcere mai mare în lume decât femeia credincioasă.” (Muslim)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Al-Aswad ibn Yazid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că, atunci când a întreat-o ce obișnuia să facă Profetul (ﷺ) acasă, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a răspuns:

„El (ﷺ) obișnuia să își facă de lucru ajutându-i pe membrii familiei sale și, atunci când auzea *adhan-ul* (chemarea la rugăciune), mergea să se roage.” (Al-Bukhari)

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Tratați-le pe femei în cel mai bun mod cu putință, pentru că ele au fost create dintr-o coastă, iar cea mai curbată parte a coastei este cea superioară. Dacă încercați să o îndreptați, se va rupe, iar dacă o lăsați așa cum este, va rămâne curbată. Așadar, tratați-le pe femei în cel mai bun mod cu putință!” (Muslim)

6. Mohammed (ﷺ) cu rudele sale

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) spus: «Oricine dorește să îi fie sporită averea și durata de viață trebuie să păstreze relații bune cu prietenii și rudele sale.»” (Al-Bukhari)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat următoarele:

„Abu Talha era cel mai bogat dintre ansarii din Medina și, din toată averea sa, cel mai mult prețuia grădina cunoscută sub numele de Bairaha, care era peste drum de moschee, și unde Trimisul lui Allah (ﷺ) intra adeseori să bea din apa ei dulce. Când a fost revelat versetul: «Voi nu veți ajunge la (adevărata) evlavie decât dacă veți face daruri din ceea ce vă este drag.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:92], Abu Talha s-a ridicat și s-a dus la Mesagerul lui Allah (ﷺ) spunându-i: «Allah spune în Cartea Sa: „Voi nu veți ajunge la (adevărata) evlavie decât dacă veți face daruri din ceea ce vă este drag.” și averea care-mi este cea mai dragă este Bairaha, așa că vreau să o ofer drept *sadāqah* lui Allah, de la Care sper că voi primi răsplata dintre comorile lui Allah; așadar, poți să o cheltui, Mesager al lui Allah, așa cum consideri de cuviință.» Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus: «Bravo, aceasta este o proprietate care aduce foloase. Am auzit ceea ce ai spus, dar cred că ar trebui să o împarți cu rudele tale

cele mai apropiate.» Așa că Abu Talha a împărțit-o cu rudele sale cele mai apropiate și cu verii săi din partea tatălui.” (Muslim)

7. Mohammed (ﷺ) ca vizitator

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Un om l-a vizitat pe fratele său într-un alt oraș și Allah a trimis un înger în calea sa să-l aștepte și, când a ajuns la el, i-a zis: «Unde intenționezi să mergi?» Omul a răspuns: «Am de gând să merg la fratele meu în acest oraș.» Îngerul l-a întrebat: «I-ai făcut vreo favoare (pentru care intenționezi să obții recompensa)?» Omul a răspuns: «Nu, însă îl iubesc de dragul lui Allah, Cel Preaînalt și Glorios». După aceea, îngerul a spus: «Eu sunt un mesager pentru tine de la Allah (pentru a te informa) că El te iubește așa tu cum îl iubești (de dragul Lui).»” (Muslim)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (ﷺ) l-a întrebat pe Gabriel (Pacea fie asupra sa!): «Ce te împiedică să ne vizitezi mai des?» Atunci a fost revelat versetul: **«Noi (îngerii) nu pogorâm decât la porunca Domnului tău. Ale Lui sunt toate care se află dinaintea noastră și care se află înapoia noastră și cele care se află între acestea. Și Domnul tău nu uită niciodată!»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:64]” (Al-Bukhari)

8. Mohammed (ﷺ) cu orfanii

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Sahl ibn Sa’d (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„«Eu și cel care are grijă de un orfan (în toate

aspectele) vom fi astfel în Paradis.», arătând aceasta cu degetul arătător și cel mijlociu ușor separate.” (Al-Bukhari)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Profetul (ﷺ) a spus:

„Vreți ca inima să vi se înmoaie și să primiți ceea ce aveți nevoie? Fiți miloși cu orfanul, mângâiați-i capul și hrăniți-l din mâncarea voastră. Atunci inima voastră se va înmuia și veți primi ceea ce aveți nevoie (sau ceea ce căutați).”
(At-Tabarani)

9. Mohammed (ﷺ) cu nevoiașii

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cea mai rea mâncare este aceea de la o masă de nuntă la care numai cei bogați sunt invitați în timp ce săracii nu sunt invitați (...)” (Al-Bukhari)

Abu Ad-Darda (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Aveți grijă de cei slabi, deoarece vă sunt date provizii și ajutor doar datorită celor slabi dintre voi.” (Abu Dawud)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Sub autoritatea lui A'idh ibn 'Amr Al-Muzani (Allah să fie mulțumit de el!), s-a relatat că:

„Abu Sufian a venit la Salman, Suhaib și Bilal (Allah să fie mulțumit de ei!), în prezența unui grup de persoane. Ei i-au spus: «(Jur) pe Allah! Sabia lui Allah încă nu a ajuns la gâtul dușmanilor lui Allah, așa cum ar trebui să se întâmple.» De aceea, Abu le-a spus: «Îi vorbești astfel liderului tribului Qurais?» Apoi, el a venit la Profet (ﷺ) și i-a povestit (cele

întâmpate). Profetul (ﷺ) i-a spus atunci: «O, Abu Bakr, poate că i-ai mâniat, iar dacă i-ai mâniat, atunci L-ai mâniat pe Domnul tău.» Abu Bakr s-a întors la ei și i-a întrebat: «Fraților, v-am jignit cumva?» Ei i-au răspuns: «Nu, fratele nostru, fie ca Allah să te ierte!» (Muslim)

10. Mohammed (ﷺ) cu vecinii

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Shuraih (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„«(Jur) Pe Allah, el nu este un credincios! (Jur) Pe Allah, el nu este un credincios! (Jur) Pe Allah, el nu este un credincios!» Ei au întrebat: «Cine, o, Mesager al lui Allah?» El (ﷺ) a spus: «Cel al cărui vecin nu se simte în siguranță de răul lui.»» (Al-Bukhari și Muslim)

Într-o altă versiune relatată de Muslim, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: **„Cel al cărui vecin nu se simte în siguranță de răul lui nu va fi primit în Paradis.»**

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Oricine crede în Allah și în Ziua de Apoi nu trebuie să-i facă rău vecinului său și oricine care crede în Allah și în Ziua de Apoi trebuie să-și trateze oaspetele cu generozitate și oricine crede în Allah și în Ziua de Apoi trebuie să vorbească în cel mai bun mod (să se abțină de la răutăți sau vorbire indecentă) sau să tacă.» (Al-Bukhari)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Abu Dharr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Abu Dharr! Dacă gătești ceva de mâncare, fă mai multă și îndeplinește-ți datoria față de vecinii tăi (adică, dă și

vecinilor tăi.)” (Al-Bukhari)

‘Abd Allah ibn ‘Amr ibn al-As (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun companion în față lui Allah Atotputernicul este cel care este cel mai bun cu companiunii săi și cel mai bun vecin în față lui Allah este cel care este cel mai bun cu vecinii lui.” (Al-Bukhari și At-Tirmidhi)

11. Mohammed (ﷺ) cu părinții

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că un om a venit la Profet (ﷺ) și l-a întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, față de cine trebuie să arăt cel mai bun comportament?» Profetul (ﷺ) a răspuns: «Mama ta.» Omul a întrebat: «Și apoi cine?» Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a spus: «Mama ta.» Omul a întrebat iar: «Și apoi cine?» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Mama ta.» Omul a întrebat iar: «Și apoi cine?» Profetul (ﷺ) i-a spus: «Tatăl tău.»” (Al-Bukhari)

Într-o altă versiune, Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că un om a venit la Profet (ﷺ) și l-a întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, față de cine trebuie să arăt cel mai bun comportament?» Profetul (ﷺ) a răspuns: «Mama ta, apoi mama ta, apoi mama ta, apoi tatăl tău, apoi rudele tale cele mai apropiate.»” (Muslim)

Asmā bint Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„Mama mea a venit la mine pe când era politeistă, așa că l-am întrebat pe Mesagerul lui Allah (ﷺ): «Mama mea a venit să mă viziteze și își dorește să păstreze relațiile (de rudenie) cu mine. Ar trebui să mențin relațiile cu ea?» El (ﷺ) a răspuns: «Da, menține relațiile cu mama ta.»” (Al-Bukhari)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Am invitat-o pe mama mea, care era politeistă, la islam. Am invitat-o într-o zi și mi-a spus ceva despre Mesagerul lui Allah (ﷺ) care mi-a displicut. Am venit la Mesagerul lui Allah (ﷺ) plângând și i-am spus: «O, Mesager al lui Allah, am invitat-o pe mama mea la islam, dar ea nu a acceptat (invitația mea). Am invitat-o astăzi, dar ea mi-a spus ceva ce nu mi-a plăcut. (Te rog să Îți) ceri lui Allah ca El să o călăuzească pe mama lui Abu Hurairah.» Atunci, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «O, Allah, călăuzește-o pe mama lui Abu Hurairah pe Calea cea Dreaptă!» Am plecat mulțumit de ruga Trimisului lui Allah (ﷺ) și, când am ajuns lângă ușă, aceasta era închisă pe dinăuntru. Mama mea a auzit zgomotul pașilor mei și a spus: «O, Abu Hurairah, așteaptă!» și am auzit zgomotul apei curgând. Ea a făcut o baie, s-a îmbrăcat și și-a acoperit rapid capul, a deschis ușa și apoi a spus: «Abu Hurairah, mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său.» El (Abu Hurairah) a spus: «M-am întors la Mesagerul lui Allah (ﷺ) și (de această dată) am vărsat lacrimi de bucurie. I-am spus: „O, Mesager al lui Allah, fii fericit, pentru că Allah a răspuns la rugăciunea ta și a călăuzit-o pe Calea cea Dreaptă pe mama lui Abu Hurairah.” El (Profetul ﷺ) L-a lăudat pe Allah. I-am spus: „O, Mesager al lui Allah, roagă-te lui Allah ca inimile slujitorilor credincioși să fie umplute cu dragostea față de mine și mama mea și inimile noastre să fie umplute cu dragostea față de ei!”, la care Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: „O, Allah, umple inimile robilor Tăi credincioși cu dragoste față de Abu Hurairah și mama sa, și umple inimile lor cu dragoste față de robii credincioși!”» Abu Hurairah a spus: «Această rugă a fost ascultată de Allah și nu s-a mai născut niciun credincios care

**să audă de mine sau să mă vadă fără să mă iubească.»”
(Muslim)**

Tranzacțiile

1. Mohammed (ﷺ) ca vânzător

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Jabir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Mila lui Allah fie asupra celui care este îngăduitor atunci când cumpără, vinde sau își cere banii înapoi!” (Al-Bukhari și Ibn Majah)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) îi datora ceva unui bărbat

(și acesta i l-a cerut înapoi într-un mod foarte aspru). Companionii Profetului (ﷺ) au intenționat să-l lovească, însă Profetul (ﷺ) le-a spus: «Lăsați-l, deoarece creditorul are dreptul să vorbească aspru!» Apoi, el (ﷺ) a adăugat: «Cumpărați o cămilă de aceeași vârstă (cu cea datorată) și dați-i-o!» Ei au spus: «Nu putem să îi dăm decât o cămilă mai bătrână decât cea pe care el o cere.» Profetul (ﷺ) a spus: «Cumpărați-o și dați-i-o, deoarece cel mai bun dintre voi este cel care își plătește datoria în cel mai bun mod cu putință.» (Al-Bukhari)

2. Mohammed (ﷺ) drept cumpărător

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Sa'id (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Comerciantul onest și demn de încredere este cu Profeții, cu cei dreپți și cu martirii.” (At-Tirmidhi)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Suwayd ibn Qays (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Makhrafah al-Abdi și cu mine am importat unele articole de îmbrăcăminte din Hajar și le-am adus în Mecca. Trimisul lui Allah (ﷺ) a venit la noi pe jos și, după ce a negociat cu noi pentru niște pantaloni, i i-am vândut. Era acolo un bărbat care cântărea pentru plată. Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a spus: «Cântărește și oferă excesul de greutate.»» (Abu Dawud)

3. Mohammed (ﷺ) și îndeplinirea legămintelor

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Abd Allah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel care are următoarele patru (caracteristici) este un ipocrit absolut și cel care are una dintre următoarele patru caracteristici va avea cel puțin o caracteristică a ipocriziei până când va renunța la ea:

1. de fiecare dată când i se încredințează ceva, trădează;

2. de fiecare dată când vorbește, spune o minciună;

3. de fiecare dată când face un legământ, se dovedește a fi un trădător;

4. de fiecare dată când se ceartă, se comportă într-o manieră foarte imprudentă, rea și jignitoare.” (Al-Bukhari)

4. Mohammed (ﷺ) în război

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) nu a lovit niciodată pe nimeni cu mâna sa, nicio femeie și niciun servitor, cu excepția cazului în care lupta pentru Cauza lui Allah și niciodată nu s-a răzbunat pentru nimic, cu excepția acelor lucruri făcute inviolabile de către Allah care erau încălcate; în acest caz, el (ﷺ) se răzbuna pentru Allah, Preaînaltul și Gloriosul.” (Muslim)

Suleiman ibn Buraidah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că l-a auzit pe tatăl său spunând:

„De fiecare dată când Trimisul lui Allah (ﷺ) numea pe cineva lider al unei armate, îl sfătuia personal, cerându-i să aibă *taqwa* (conștiință de Allah) și să se poarte cu bunătate cu acei musulmani care îl însoțeau. El (ﷺ) spunea: «Luptați în Numele lui Allah și pe calea lui Allah. Luptați împotriva celor care nu cred în Allah, dar nu trădați, nu mutilați (cadavrele) și nu ucideți copiii!»» (Muslim și At-Tirmidhi)

5. Mohammed (ﷺ) cu oamenii Cărții (evreii și creștinii)

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Odată, în timp ce un evreu vindea ceva, i-a fost oferit un preț de care nu a fost mulțumit. El a spus: «Nu, (jur) pe Cel care i-a oferit lui Moise superioritate asupra tuturor ființelor umane!» Auzindu-l, un bărbat dintre ansari s-a ridicat și l-a palmuit, spunându-i: «Tu spui: „(Jur) pe Cel care i-a oferit lui Moise superioritate asupra tuturor ființelor umane!”, deși Profetul (Mohammed ﷺ) se află printre noi?!» Evreul a mers la Profet (ﷺ) și i-a spus: «O, Abu al-Qasim! Mă aflu sub protecția legământului de protecție. De aceea, ce drept are cutare să mă palmuiască?» Profetul (ﷺ) l-a întrebat pe celălalt: «De ce l-ai palmuit?» El i-a spus întreaga poveste. Profetul (ﷺ) s-a înfuriat, până când furia s-a putut vedea pe fața lui și a spus: «Nu oferiți superioritate niciunui Profet dintre Profetii lui Allah, pentru că, atunci când trâmbița va fi suflată, toți cei de pe Pământ și din Ceruri vor fi inconștienți cu excepția celor pe care Allah îi va scuti. Trâmbiță va fi suflată pentru a doua oară și eu voi fi primul care va fi înviat

pentru a-l vedea pe Moise ținând Tronul lui Allah. Eu nu voi ști dacă inconștiența pe care Moise a primit-o în Ziua Judecării nu a fost suficientă pentru el sau dacă s-a ridicat înaintea mea, iar eu nu spun că există ceva care este mai bun decât Yunus ibn Matta.»” (Al-Bukhari)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un băiat evreu obișnuia sa-l servească pe Profet (ﷺ). Într-o zi, băiatul s-a îmbolnăvit, iar Profetul (ﷺ) a mers să-l viziteze. S-a așezat aproape de capul lui și a spus: „Îmbrățișează islamul.» Băiatul s-a uitat la tatăl lui, care era, de asemenea, așezat lângă capul său. Tatăl său i-a zis: «Supune-te lui Abu al-Qasim (Profetul ﷺ).» Atunci băiatul a îmbrățișat islamul. Profetul (ﷺ) a ieșit spunând: «Slavă lui Allah, Care l-a salvat de Focul Iadului!»” (Al-Bukhari)

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Atunci când Mesagerul lui Allah (ﷺ) a murit, armura sa se afla drept gaj la un evreu pe treizeci de *sā’* de orz.” (Al-Bukhari și Muslim)

‘Abd ar-Rahman ibn Abu Laila (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Sahl ibn Hunaif și Qais ibn Sa’d se aflau în orașul Al-Qadisiya. O procesiune funerară a trecut prin fața lor, iar ei s-au ridicat în picioare. Li s-a spus că procesiunea funerară era cea a unuia dintre locuitorii orașului (adică un necredincios), aflat sub protecția musulmanilor. Ei au spus: «O procesiune funerară a trecut prin fața Profetului (ﷺ) și el

s-a ridicat în picioare. Când i s-a spus că era sicriul unui evreu, el a spus: „Nu este o ființă (un suflet)?”» (Al-Bukhari)

Etica

1. Mohammed (ﷺ) cel demn de încredere (și sincer)

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că

Profetul (ﷺ) a spus:

„Semnele ipocritului sunt trei: atunci când vorbește, minte; atunci când face un legământ, îl încalcă; și atunci când îi este acordată încrederea, o trădează.” (Al-Bukhari și Muslim)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Reclamanții își vor primi revendicările în Ziua Învierii într-o asemenea măsură încât până și oile ciute vor obține revendicările lor de la oile cornute.” (Muslim)

‘Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„În ziua (bătăliei) de la Khaibar, unii companioni ai Profetului (ﷺ) au venit și au spus: «Cutare este un martir.», până când s-a întâmplat să ajungă la un om despre care au spus: «Cutare este un martir.» Profetul (ﷺ) a remarcat: «Nu, nu este astfel căci, cu adevărat, eu l-am văzut în Foc pentru o manta (sau o haină) pe care a furat-o din prăzile de război.» (...)” (Muslim)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

‘Abd Allah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care ridică armele împotriva noastră nu este dintre noi.” (Al-Bukhari, Muslim și At-Tirmidhi)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) a trecut pe lângă un morman de alimente. El (ﷺ) și-a pus degetele în el și a simțit umezeală. Profetul (ﷺ) a spus: «O, proprietar al alimentelor! Ce este aceasta?» Omul a răspuns: «A plouat pe ele, o, Trimis al lui Allah.» Profetul (ﷺ) a spus: «De ce nu le pui deasupra pe acestea, astfel încât oamenii să le poată vedea?» Apoi, el (ﷺ) a spus: «Cel care înșală nu este dintre noi.»” (At-Tirmidhi)

2. Mohammed (ﷺ) - un om cinstit

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Abd Allah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Cel care are următoarele patru (caracteristici) este un ipocrit absolut și cel care are una dintre următoarele patru caracteristici va avea cel puțin o caracteristică a ipocriziei până când va renunța la ea:

1. de fiecare dată când i se încredințează ceva, trădează;
2. de fiecare dată când vorbește, spune o minciună;
3. de fiecare dată când face un legământ, se dovedește a fi un trădător;
4. de fiecare dată când se ceartă, se comportă într-o manieră foarte imprudentă, rea și jignitoare.” (Al-Bukhari)

‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Sinceritatea conduce la dreptate și dreptatea conduce la Paradis. Un om poate continua să spună adevărul

până când devine o persoană sinceră. Falsitatea conduce la *al-fajur* (adică răutate, facerea de rău) și *al-fajur* conduce la Foc (al Iadului) și un om poate continua să spună minciuni până când este înregistrat înaintea lui Allah drept un mincinos.” (Al-Bukhari și At-Tirmidhi)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Abu Sufian Sakhr ibn Harb (Allah să fie mulțumit de el!) l-a menționat pe Heraclius într-un *hadith* lung și a spus:

„(...) Heraclius m-a întrebat: «Ce v-a poruncit el să faceți?» Eu i-am răspuns: «El (ﷺ) ne-a poruncit să Îl adorăm numai pe Allah fără să Îi atribuim niciun partener în adorare și să renunțăm la tot ce au spus strămoșii noștri. Ne-a poruncit ne rugăm, să spunem adevărul, să fim caști și să păstrăm relații bune cu rudele.» (...)” (Al-Bukhari)

3. Mohammed (ﷺ) ca orator

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Există o *sadāqah* (caritate) (obligatorie) care trebuie dată pentru fiecare articulație a corpului uman (ca un semn al recunoștinței față de Allah) în fiecare zi în care Soarele răsare. Judecata dreaptă între două persoane este considerată a fi *sadāqah*, și a ajuta o persoană să încalce sau să își încarce bagajele pe animalul său de călărie este, de asemenea, *sadāqah*, și (a spune) un cuvânt bun este *sadāqah* (...)” (Al-Bukhari)

Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de ei!) a relatat că

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Când sunt prezente trei persoane, două dintre ele nu ar trebui să poarte o discuție în secret, excluzând-o pe cea de-a treia.” (Al-Bukhari și Muslim)

Acest hadith este relatat, de asemenea, de **Abu Dawud**, cu o adăugire:

„L-am întrebat pe Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!): «Dar dacă sunt patru persoane?» El a răspuns: „Nu există niciun rău în aceasta.”

De asemenea, **Malik** a relatat în *Al-Muwatta* că ‘Abd Allah ibn Dinar (Allah să fie mulțumit de el!) a adăugat:

„Ibn ‘Omar și cu mine ne aflam în casa lui Khalid ibn ‘Uqbah, care era situată în piață. Un bărbat a venit să îi ceară sfatul lui Ibn ‘Omar. Nimeni în afară de mine nu era prezent acolo. Ibn ‘Omar a chemat un alt bărbat și am ajuns să fim patru și mi-a spus mie și bărbatului pe care l-a chemat: «Mergeți un pic mai departe, pentru că l-am auzit pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) spunând: „Două persoane nu trebuie să poarte o discuție în secret excluzând-o pe cea de-a treia.”»”

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (ﷺ) obișnuia să repete cuvintele de trei ori, astfel încât sensul acestora să fie înțeles pe deplin și, de fiecare dată când întâlnea o adunare de oameni, el (ﷺ) îi saluta. El (ﷺ) repeta *salām* de trei ori.” (Al-Bukhari)

4. Mohammed (ﷺ), omul înțelept și răbdător

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a spus lui Ashajj ‘Abd al-Qais (Allah să fie mulțumit de el!):

„Într-adevăr, există două trăsături în tine pe care Allah le iubește: răbdarea și chibzuința.” (At-Tirmidhi)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Anas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat:

„Mă plimbam cu Mesagerul lui Allah (ﷺ) care purta o pelerină Najrani cu un guler foarte gros, când un beduin s-a întâmplat să-i iasă în cale. Acesta l-a apucat de gulerul pelerinei și l-a tras violent. Am observat că violența smuciturii i-a învinețit gâtul Mesagerului lui Allah (ﷺ). Beduinul a spus: «O, Mohammed! Dă-mi din averea lui Allah pe care tu o deții!» Mesagerul lui Allah (ﷺ) s-a întors spre el, a zâmbit și a poruncit să i se acorde ceva.” (Al-Bukhari și Muslim)

5. Mohammed (ﷺ), companionul

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Allah este Bun și iubește bunătatea și oferă pentru bunătate ceea ce nu oferă pentru severitate.” (Ibn Majah)

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„‘Aishah, într-adevăr Allah este Bun și iubește bunătatea și oferă pentru bunătate ceea ce nu oferă pentru severitate și nu oferă pentru nimic altceva în afară de aceasta (bunătate).” (Muslim)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Un beduin a urinat în moschee, iar oamenii s-au repezit să-l lovească. Mesagerul lui Allah (ﷺ) le-a poruncit să-l lase în pace și să toarne o găleată sau un vas mare (plin) de apă în locul unde a urinat. Profetul (ﷺ) a spus apoi: «Ați fost trimiși pentru a face lucrurile mai ușoare (pentru oameni) și nu ați fost trimiși pentru a face lucrurile dificile pentru ei.»” (Al-Bukhari și At-Tirmidhi)

6. Mohammed (ﷺ), cel modest

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Iyad ibn Himar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Allah Preaînaltul mi-a revelat că voi (oamenii) trebuie să fiți modești, astfel încât niciunul dintre voi să nu oprime pe nimeni și să nu se laude altora.” (Muslim)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Al-Aswad ibn Yazid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că, atunci când a întreat-o ce obișnuia să facă Profetul (ﷺ) acasă, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a răspuns:

„El (ﷺ) obișnuia să își facă de lucru ajutându-i pe membrii familiei sale și, atunci când auzea *adhan-ul* (chemarea la rugăciune), mergea să se roage.” (Al-Bukhari)

7. Mohammed (ﷺ), cel blând cu toată lumea, inclusiv cu animalele

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a blestemat pe cei care iau orice are suflet drept țintă.” (An-Nasa’i)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Călătoream în compania Mesagerului lui Allah (ﷺ) și el (ﷺ) a mers să răspundă chemării naturii. În timp ce era plecat, am văzut o pasăre cu cei doi pui ai săi. Noi am luat puii și pasărea mamă bătea din aripi cu disperare. Atunci când Mesagerul lui Allah (ﷺ) s-a întors, el (ﷺ) a întrebat: «Cine a tulburat această pasăre, luându-i puii? Dați-i puii înapoi!» Apoi, a văzut o colonie de furnici pe care noi am ars-o și a întrebat: «Cine a ars aceasta?» Noi am răspuns: «Noi.» El (ﷺ) a spus: «Cu adevărat, nimeni nu ar trebui să pedepsească cu foc în afară de Domnul Focului.»» (Abu Dawud)

8. Mohammed (ﷺ), cel milostiv

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Al-Harith Qatādah ibn Rib’i (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Mă ridic pentru a conduce rugăciunea cu intenția de

a o prelungi. Apoi, dacă aud plânsul unui prunc, scurtez rugăciunea, ca nu cumva să o împovărez pe mama lui.” (Al-Bukhari)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Malik ibn Huwairith (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Am venit la Profet (ﷺ) cu niște oameni din tribul meu și am rămas cu el timp de douăzeci de nopți. El (ﷺ) a fost bun și milos cu noi. Când și-a dat seama că ne era dor de familiile noastre, el (ﷺ) ne-a spus: «Întoarceți-vă și rămâneți cu familiile voastre, învățați-i religia și faceți rugăciunea, iar unul dintre voi ar trebui să spună chemarea la rugăciune atunci când este timpul său și cel mai în vârstă dintre voi ar trebui să conducă rugăciunea.»” (Al-Bukhari, Muslim și An-Nasa’i)

9. Mohammed (ﷺ), pustnicul

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Abd Allah ibn Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am auzit pe Anas ibn Malik spunând: «Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: „Cel mort este urmat de trei: familia, averea și faptele sale. Apoi, două dintre acestea vin înapoi - familia și averea - și rămân doar faptele sale.”»” (An-Nasa’i)

Mustawrid, un frate din Banu Fihri (Allah să fie mulțumit de el!), a spus:

„L-am auzit pe Trimisul lui Allah (ﷺ) spunând: «Această lume, în comparație cu Viața de Apoi, este precum

unul dintre voi care își înmoaie degetul în mare: să vadă ce rămâne pe deget.»” (Muslim)

Sahl ibn Sa’d as-Sa’d (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Un om a venit la Profet (ﷺ) și a spus: «O, Mesager al lui Allah, arată-mi o faptă pe care, dacă o fac, Allah mă va iubi și oamenii mă vor iubi.» El (ﷺ) a răspuns: «Fii indiferent față de (plăcerile) lumii și Allah te va iubi, și fii indiferent față de ceea ce se află în mâinile oamenilor și oamenii te vor iubi.»” (Ibn Majah, At-Tabarani și Al-Hakim)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Nu’man ibn Bashir (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„L-am auzit pe ‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) spunând: «L-am văzut pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) zvârcolindu-se de foame în timpul zilei și nu putea găsi nici măcar cea mai stricată curmală pentru a-și umple stomacul.»” (Ibn Majah)

‘Amr bin Al-Harith (fratele soției Profetului lui Allah, ﷺ, Juwairah bint Al-Harith, Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„La moartea sa, Mesagerul lui Allah (ﷺ) nu a lăsat niciun dirham sau dinar, sclav sau sclavă, sau nimic altceva în afară de catărul său alb, arma sa și o bucată de pământ pe care a oferit-o drept caritate.” (Al-Bukhari)

Mutarrif ibn ‘Abd Allah ibn ash-Shikh’khir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat de la tatăl său că acesta a mers la Profet (ﷺ) în timp ce recita:

„**«Concurența reciprocă pentru a înmulți (averea, copiii, puterea etc.) vă abate (de la adorarea lui Allah).»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 102:1] **Profetul (ﷺ)** a adăugat: «**Fiul lui Adam spune: „Avea mea, aveam mea!”** **Însă, deține el ceva, cu excepția a ceea ce dă drept caritate, sau a ceea ce mănâncă pâine ce se termină, sau a ceea ce poartă pâine ce este uzat?»** (At-Tirmidhi)

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„**Familia lui Mohammed (ﷺ) nu a mâncat niciodată pâine să se sature pâine de orz pentru două zile consecutive, până când el (ﷺ) a murit.**” (Al-Bukhari și Muslim)

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), soția Profetului (ﷺ), a spus:

„**«O, nepotul meu! Obișnuiam să vedem Luna nouă, iar apoi Luna nouă și din nou Luna nouă și, în acest fel, vedeam de trei ori Luna nouă în două luni și niciun foc (pentru gătit) nu se aprindea în casele Trimisului lui Allah (ﷺ).»** **Nepotul ei a spus: «O, mătușa mea! Atunci cu ce v-ați hrănit?»** ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: «**Cele două lucruri negre, curmale și apă, iar vecinii noștri Ansar aveau niște cămile și obișnuiau să îi dăruiască Profetului (ﷺ) o parte din laptele lor și el (ﷺ) ne dădea să bem.»**” (Al-Bukhari și Muslim)

10. Mohammed (ﷺ), luându-și rămas-bun

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„I-am cerut Profetului (ﷺ) permisiunea pentru a efectua ‘Umrah, iar el (ﷺ) mi-a dat permisiunea de a pleca și mi-a spus: «Frate, nu ne uita în rugile tale!» Nu aș schimba aceste cuvinte ale sale nici pentru întreaga lume.” (Abu Dawud și At-Tirmidhi)

O altă variantă a acestui *hadith* spune: **„El (ﷺ) a spus: «Include-ne, fratele meu, în rugile tale!»”**

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Malik ibn Huwairith (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Am venit la Profet (ﷺ) cu niște oameni din tribul meu și am rămas cu el timp de douăzeci de nopți. El (ﷺ) a fost bun și milos cu noi. Când și-a dat seama că ne era dor de familiile noastre, el (ﷺ) ne-a spus: «Întoarceți-vă și rămâneți cu familiile voastre, învățați-i religia și faceți rugăciunea, iar unul dintre voi ar trebui să spună chemarea la rugăciune atunci când este timpul său și cel mai în vârstă dintre voi ar trebui să conducă rugăciunea.»” (Al-Bukhari, Muslim și An-Nasa’i)

11. Mohammed (ﷺ), recunoscătorul

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Osama ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Dacă i se face un bine cuiva și (își exprimă recunoștința) față de binefăcătorul lui spunând: «Fie ca Allah să-ți dea o recompensă bună!», atunci el și-a exprimat pe

deplin recunoștința.” (At-Tirmidhi)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) obișnuia să stea în rugăciune noaptea până când pielea de pe picioare i se crăpa. L-am întrebat: «De ce faci aceasta, dacă ți-au fost iertate păcatele trecute și cele viitoare?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «Oare nu ar trebui să fiu un rob recunoscător (față de Allah)?»” (Al-Bukhari și Muslim)

12. Mohammed (ﷺ), justițiarul

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Sub autoritatea lui ‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!), s-a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Ascultați! Distribuitorii justiției vor fi așezați pe amvoane de lumină lângă Allah, în partea dreaptă a Celui Preamilostiv, Preaînalt și Glorios. Ambele părți ale Ființei reprezintă partea dreaptă, ambele fiind la fel de meritonii.” (Muslim)

Distribuitorii justiției se referă la cei care fac dreptate prin normele lor în chestiunile referitoare la familiile lor și în tot ceea ce se angajează să facă.

Jabir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Feriți-vă de asuprire, pentru că asuprirea se va transforma în întuneric deplin în Ziua Învierii și feriiți-vă de zgârcenie, pentru că zgârcenia i-a distrus pe predecesorii

voștri!” (Muslim)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

S-a relatat de la An-Nu'man ibn Bashir (Allah să fie mulțumit de el!) că tatăl său l-a adus la Mesagerul lui Allah (ﷺ) și i-a spus acestuia:

„«I-am dat fiului meu un sclav de-al meu drept cadou.» Trimisul lui Allah (ﷺ) l-a întrebat: «I-ai oferit fiecărui copil al tău un cadou?» El a răspuns: «Nu.» Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a spus: «Atunci ia-ți-l (cadoul) înapoi.»» (An-Nasa'i)

Bunele maniere

1. Mohammed (ﷺ) ca profesor

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) a spus:

„Să nu vă doriți să fiți asemeni altcuiva, excepție făcând două cazuri: (primul se referă la) o persoană căreia Allah i-a dat avere și ea o cheltuie în mod drept; (al doilea se referă la) cel căruia Allah i-a dat înțelepciune (Nobilul Coran) și el acționează în conformitate cu ea și îi învață și pe alții.” (Al-Bukhari)

Sahl ibn Sa'd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (ﷺ) i-a spus lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!): «(Jur) pe Allah, dacă o singură persoană este călăuzită de Allah prin tine, aceasta va fi mai bine pentru tine decât o turmă întregă de cămile roșii.»” (Al-Bukhari și Muslim)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Allah îi ușurează calea spre *Jannah* celui care urmează o cale în căutarea cunoașterii.” (Muslim)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Al-Irbad ibn Sariyah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Într-o zi, Trimisul lui Allah (ﷺ) ne-a condus în rugăciune, apoi s-a întors cu fața către noi și ne-a ținut o predică lungă, în care ochii au vărsat lacrimi și inimile s-au temut. Un om a întrebat: «O, Mesager al lui Allah! Aceasta pare a fi o predică de adio. Așadar, ce ne poruncești?» Profetul (ﷺ) a răspuns: «Eu vă poruncesc să vă temeți de Allah, să ascultați și să vă supuneți, chiar dacă (liderul vostru) ar fi un sclav abisinian, pentru că aceia dintre voi care vor trăi după mine vor fi martori la un mare conflict. Trebuie să urmați *Sunnah* mea și a califilor bine-călăuziți. Țineți-vă de ea și nu îi dați drumul. Evitați noutățile, pentru că orice chestiune care nu are precedent în islam este *bid'ah* (inovație), iar orice *bid'ah* (inovație) este o deviere.»” (Abu Dawud)

2. Mohammed (ﷺ) atunci când mânca

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Omar ibn Abu Salamah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) mi-a spus: «Menționează Numele lui Allah (adică spune *Bismi-llah* înainte de a începe să mănânci), mănâncă cu mâna dreaptă și mănâncă din ceea ce este aproape de tine.»” (Al-Bukhari și Muslim)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (ﷺ) nu a criticat niciodată vreo mâncare (la care a fost invitat), dar o mânca dacă îi plăcea și o lăsa dacă nu îi plăcea.” (Al-Bukhari)

3. Mohammed (ﷺ) atunci când bea

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Nu beți dintr-o înghițitură asemeni unei cămile, ci din două sau trei (înghițituri). Menționați Numele lui Allah (adică spuneți *Bismi-llah*) atunci când începeți să beți și lăudați-L (adică spuneți *Al-hamdu Lillah*) după ce ați terminat (de băut).” (At-Tirmidhi)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (ﷺ) obișnuia să respire de trei ori în timp ce bea (obișnuia să bea din trei înghițituri).” (Al-Bukhari și Muslim)

4. Mohammed (ﷺ) ca bolnav

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (ﷺ) a spus: «Dacă o persoană vizitează un bolnav căruia nu i-a sosit încă timpul (morții) și spune de șapte ori: „*As‘alu Allah al-‘Aẓīm Rabb al-‘Arsh Al-‘Aẓīm an yashfiyak*” (Îl rog pe Allah Cel Suprem, Domnul Tronului Măreț, să te vindece!), Allah îl va vindeca cu siguranță de acea boală.»” (Abu Dawud și At-Tirmidhi)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când boala Profetului s-a agravat, el (ﷺ) și-a pierdut conștiența, iar Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: «O, cât de suferind este tatăl meu!» El (ﷺ) a spus: «Tatăl tău nu va mai avea nicio suferință după ziua de azi.» Când a murit, ea (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: «O, tată, care ai răspuns la chemarea Domnului Care te-a invitat! O, tată, a cărui locuință este Grădina Paradisului (*Al-Firdaws*)! O, tată! Îi transmitem această știre (despre moartea ta) lui Gabriel.» Când a fost îngropat, Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: «O, Anas! Te simți bine aruncând pământ peste Mesagerul lui Allah (ﷺ)?»” (Al-Bukhari)

5. Mohammed (ﷺ) în timpul călătoriei

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Jabir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Odată, Trimisul lui Allah (ﷺ) intenționa să meargă într-o expediție. El (ﷺ) a spus: «O, grup al emigranților (*muhajirun*) și al sprijinitorilor (*ansar*), printre frații voștri sunt oameni care nu au nici proprietăți, nici familie. De aceea, fiecare dintre voi ar trebui să ia cu el două sau trei persoane. De asemenea, eu voi călări cămila mea în schimburi, la fel ca ei.»” (Abu-Dawud)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Jabir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) obișnuia să rămână în urmă atunci când călătorea și să îi încurajeze pe cei slabi. El lua pe cineva în spatele lui (călare pe același animal) și se ruga pentru toți.” (Abu Dawud)

6. Mohammed (ﷺ) atunci când mergea

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Burda ibn ‘Abd Allah a relatat sub autoritatea tatălui său (Allah să fie mulțumit de ei!) că Profetul (ﷺ) a spus:

„Cei care trec prin moscheile sau piețele noastre și are săgeți la el ar trebui să le țină de capetele lor, ca nu cumva să rănească vreun musulman.” (Al-Bukhari)

Actele de adorare

1. Mohammed (ﷺ) în rugăciunile sale

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că

Profetul (ﷺ) a spus:

„Păcatele sunt ispășite prin abluțiunea bine efectuată în ciuda dificultăților care pot fi întâmpinate, prin sporirea numărului de pași spre moschee (și așteptarea în moschee a rugăciunii următoare).” (Ibn Majah)

Ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am întrebat pe Trimisul lui Allah (ﷺ): «Care acțiune Îi este cea mai dragă lui Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Efectuarea *as-salāh* (rugăciunii) la începutul timpului său fixat.» L-am întrebat: «Care este următoarea?» El (ﷺ) a răspuns: «Bunătatea față de părinți.» L-am întrebat: „Care este următoarea?» El (ﷺ) a răspuns: «A participa la *jihād* pentru Cauza lui Allah.»” (Al-Bukhari și Muslim)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) obișnuia să stea în rugăciune noaptea până când pielea de pe picioare i se crăpa. L-am întrebat: «De ce faci aceasta, dacă ți-au fost iertate păcatele trecute și cele viitoare?» El (ﷺ) mi-a răspuns: «Oare nu ar trebui să fiu un rob recunoscător (față de Allah)?»” (Al-Bukhari și Muslim)

2. Mohammed (ﷺ) vorbind cu Allah Preaînaltul

❖ Din cuvintele Profetului (ﷺ):

‘Abd Allah ibn ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a

relatat că Abu Bakr As-Siddīq (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus Profetului (ﷺ):

„**«Învață-mă o rugă cu care să Îl pot invoca (pe Allah) în rugăciunea mea.»** Profetul (ﷺ) i-a spus: **«Spune: *Allāhumma inni zalamtu nafsi zulman kathīran wala yaghfiru adh-dhunūba illa Ānta, faghfir-li maghfiratan min ‘indik warhāmni Innaka Anta Al-Ghafūru Ar-Rahīm* (O, Allah, cu adevărat, eu mi-am nedreptățit îndelung sufletul și nimeni nu poate ierta păcatele în afară de Tine, de aceea, iartă-mă și ai Milă de mine. Cu adevărat, Tu ești Preaiertătorul, Prea Îndurătorul!).»**” (Al-Bukhari)

❖ Din viața Profetului (ﷺ):

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (ﷺ) obișnuia să-L invoce pe Allah pe timp de suferință spunând:

„***Lā Ilāha illa Allahu Al-‘Aẓīmu Al-Ḥalīm, Lā Ilāha illa Allahu Rābbu as-samawāti wa Rābbu al-‘arḍi wa Rābbu al-‘Arshi Al-‘Aẓīm* (Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Prea Mărețul, Prea Îndurătorul. Nu există nimeni și nimic demn de adorare în afară de Allah, Domnul Cerurilor, Domnul Pământului și Domnul Tronului Prea Măreț!).»**” (Al-Bukhari)

Ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că una dintre rugile Mesagerului lui Allah (ﷺ) era:

„***Allāhumma inni as’āluka mujibati rahmatika, wa aza‘ima maghfiratika, was-salamata min Kulli ithmin, Wa-l-ghanimata mi Kullin birrin, Wa-l-fawza bil-jannati, wannajata-mina-nar* (O, Allah! Îți cer ceea ce aduce Mila și Iertarea Ta, protecția de orice păcat, beneficiul din fiecare faptă bună, reușita în obținerea Paradisului și salvarea de Foc).»**” (Al-

Hakim)

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) obișnuia să se roage unsprezece *rak‘āt* în timpul nopții și aceasta era rugăciunea sa de noapte și fiecare dintre prosternările sale dura o perioadă suficientă astfel încât unul dintre voi să recite cincizeci de versete (din Nobilul Coran) înainte ca Mesagerul lui Allah (ﷺ) să își ridice capul. De asemenea, el (ﷺ) obișnuia să se roage două *rak‘āt* (*Sunnah*) înainte de rugăciunea obligatorie Fajr, după care se întindea pe partea dreaptă până când muezinul (persoana care cheamă la rugăciune) venea la el pentru rugăciune.” (Al-Bukhari)

Viața simplă a Profetului Mohammed (ﷺ)

Dacă am compara viața Profetului Mohammed (ﷺ) înainte de misiunea lui ca Profet și viața de după aceasta, am ajunge la concluzia că ipoteza conform căreia Mohammed (ﷺ) era un Profet fals care a pretins Profeția de dragul câștigului material, al faimei sau al puterii este absurdă.

Înainte de misiunea sa ca Profet, Mohammed (ﷺ) nu avea griji financiare. Fiind un comerciant de succes, el (ﷺ) avea un venit satisfăcător și ducea o viață confortabilă. După începerea misiunii sale ca Profet și din cauza acesteia, situația sa financiară a început să aibă de suferit. Pentru a aprofunda această problemă, vom prezenta următoarele relatări despre viața sa:

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), soția Profetului (ﷺ), a spus:

„«O, nepotul meu! Obişnuiam să vedem Luna nouă, iar apoi Luna nouă și din nou Luna nouă și, în acest fel, vedeam de trei ori Luna nouă în două luni și niciun foc (pentru gătit) nu se aprindea în casele Trimisului lui Allah (ﷺ).» Nepotul ei a spus: «O, mătușa mea! Atunci cu ce v-ați hrănit?» ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: «Cele două lucruri negre, curmale și apă, iar vecinii noștri Ansar aveau niște cămile și obișnuiau să îi dăruiască Profetului (ﷺ) o parte din laptele lor și el (ﷺ) ne dădea să bem.»” (Al-Bukhari și Muslim)

Sahl ibn Sa’ad (Allah să fie mulțumit de el!), unul dintre companionii Profetului (ﷺ) a spus:

„Profetul lui Allah Preaînaltul (ﷺ) nu a mâncat făină albă din ziua în care Allah l-a trimis ca Profet și până în ziua în care l-a luat la El.” (Al-Bukhari și At-Tirmidhi)

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), soția Profetului

(ﷺ), a spus:

„Salteaua Profetului (ﷺ) era făcută dintr-o bucată de piele umplută cu fibre de palmier.” (Al-Bukhari)

‘Amr bin Al-Harith (fratele soției Profetului lui Allah, ﷺ, Juwairah bint Al-Harith, Allah să fie mulțumit de ea!) a spus:

„La moartea sa, Mesagerul lui Allah (ﷺ) nu a lăsat niciun dirham sau dinar, sclav sau sclavă, sau nimic altceva în afară de catărul său alb, arma sa și o bucată de pământ pe care a oferit-o drept caritate.” (Al-Bukhari)

Mohammed (ﷺ) a trăit această viață grea până când a murit, cu toate că averea musulmană era la dispoziția sa, o mare parte din Peninsula Arabică era musulmană înainte ca el (ﷺ) să moară și musulmanii erau victorioși după 18 ani de misiune a lui (ﷺ).

Este posibil ca Mohammed (ﷺ) să fi pretins Profetia pentru a obține statut, măreție și putere? Dorința de a obține un statut înalt și putere este asociată de obicei cu mâncarea bună, îmbrăcămintea scumpă, palatele monumentale, gărzile și autoritatea incontestabilă. Avea Mohammed (ﷺ) toate acestea? Câteva detalii din viața Profetului (ﷺ) ne-ar putea ajuta să răspundem la această întrebare în cele ce urmează.

În ciuda responsabilităților pe care le avea ca Profet, profesor, conducător și judecător, Mohammed (ﷺ) obișnuia să mulgă capra, să-și cârpească hainele, să-și repare pantofii, să ajute la treburile casei și să-i viziteze pe cei bolnavi. De asemenea, și-a ajutat companionii (Allah să fie mulțumit de ei!) la săparea unui șanț. Întreaga sa viață a fost un model de simplitate și modestie.

Adepții Profetului (ﷺ) îl iubeau, îl respectau și aveau încredere în el într-o măsură uimitoare. Dar, cu toate acestea, el (ﷺ) a continuat să sublinieze că adorarea trebuie să Îi fie adresată numai lui Allah Preaînaltul și nu lui personal.

Anas (Allah să fie mulțumit de el!), unul dintre companionii Profetului (ﷺ), spunea că nu exista persoană pe care ei să o iubească mai mult decât pe el (ﷺ), dar că atunci când Profetul (ﷺ) se apropia de ei, nu se ridicau, așa cum alți oameni procedau atunci când cineva important se apropia de ei, știind că acest lucru îi displăcea.

Cu mult timp înainte de a exista orice perspectivă de succes pentru islam și la începutul unei ere lungi și dureroase de tortură, suferință, și persecuție pentru Mohammed (ﷺ) și adepții săi, Profetul (ﷺ) a primit o ofertă interesantă. Un mesager al liderilor păgâni numit Otba a venit la el și i-a spus:

„(...) Dacă vrei bani, vom strânge suficienți încât să fii cel mai bogat dintre noi. Dacă vrei putere, te vom face liderul nostru și nu vom lua nicio decizie fără aprobarea ta. Dacă vrei regat, te vom încorona ca rege peste noi (...)”

Un singur lucru i s-a cerut Profetului Mohammed (ﷺ) în schimbul acestor lucruri și anume să renunțe la chemarea oamenilor la islam și la monoteism. Nu ar fi fost această propunere ispititoare pentru cineva care urmărește beneficiile lumești? A ezitat Mohammed (ﷺ) atunci când i-a fost făcută oferta? A refuzat el (ﷺ) această ofertă lăsând ușa deschisă pentru una mai bună? Răspunsul lui Mohammed (ﷺ) a fost:

„În Numele lui Allah, Preamilostivul, Prea Îndurătorul!”

Și i-a recitat lui Otba versetele din Nobilul Coran, 41:1-38. Următoarele sunt câteva dintre ele:

„(Aceasta este) o Revelație de la Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul). ~ O Carte ale cărei versete sunt tâlcuite, un Coran arab, pentru un neam (de oameni) care știe, ~ Un binevestitor și un prevenitor, însă cei mai mulți dintre ei se întorc și nu ascultă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:2-4]

Cu altă ocazie, răspunsul lui Mohammed (ﷺ) a fost, pe cât de decisiv, pe atât de sincer, atunci când unchiul lui l-a rugat să

se oprească din chemarea oamenilor la islam:

„O, unchiule! Jur pe Numele lui Allah că, dacă mi-ar pune Soarele în mâna dreaptă și Luna în mâna stângă ca să renunț la acest lucru (chemarea oamenilor la islam), nu o voi face decât dacă Allah Preaînaltul mă va face triumfător sau voi muri în încercare.” (Ibn Hisham)

Mohammed (ﷺ) și cei câțiva adepți ai săi nu numai că au fost persecutați de necredincioși timp de 13 ani, dar aceștia au încercat chiar să-l omoare pe Profet (ﷺ) de mai multe ori. Odată au încercat să-l omoare aruncând asupra lui un bolovan mare, pe care cu greu l-au putut ridica. Altă dată au încercat să-l omoare otrăvindu-i mâncarea. Ce anume ar putea justifica o viață plină de suferință și sacrificii, chiar și atunci când a fost triumfător asupra dușmanilor? Cum se explică smerenia și mărinimia de care a dat dovadă în momentele sale de glorie, atunci când a insistat că succesul se datorează numai Ajutorului lui Allah Preaînaltul și nu lui?

Sunt acestea caracteristicile unui om avid de putere și egoist?

Profetul (ﷺ) a dat vești bune în cele mai grele situații

Noi, musulmanii, avem nevoie astăzi de o schimbare a modului de înțelegere; trebuie să ignorăm timpul și locul în care ne aflăm și să ne privim situația în lumina Legilor pe care Allah Preaînaltul le-a prescris pentru creația Sa și a călăuzirii cu care El l-a trimis pe Mesagerul Său (ﷺ):

„Nu slăbiți urmărirea oamenilor (*necredincioși*), chiar dacă suferiți, căci ei suferă la fel cum suferiți voi, dar voi nădăjduiți de la Allah ceea ce ei nu nădăjduiesc! Și Allah este ‘*Alīm* (*Atoatecunoscător*, *Omniscient*), *Hakīm* (*Preaînțelept*).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:104]

În acest verset, putem observa veștile bune oferite adevăraților credincioși în cele mai grele momente. Uneori, am putea crede că nu există nicio ieșire pentru *Ummah* (comunitatea musulmană), dar trebuie să ne amintim că Allah Cel Atotputernic i-a promis victoria acestei *Ummah*, o victorie pe care El o va aduce atunci când dorește, datorită Înțelepciunii Sale.

Ne aflăm într-o situație de slăbiciune și știm că se va schimba cu una a puterii. Imamul Ahmad (Allah să aibă milă de el!) a fost citat spunând că falsitatea nu va triumfa asupra adevărului până când inimile noastre nu vor părăsi adevărul. Suntem siguri că, atunci când vom îndeplini condițiile victoriei, adevărul va triumfa asupra falsității. Știm că ziua aceea este

aproape. Pe Allah, este aproape, la fel cum se face referire la Ziua Judecării ca la «ziua de mâine».

Următoarele sunt două situații crude din *Sirah* (Biografia) Profetului (ﷺ) (biografia sa), în timpul cărora el (ﷺ) i-a liniștit și le-a dat vești bune adeptilor săi.

Profetul Mohammed (ﷺ) la Tā'if

Când răul și comploturile celor din tribul Quraiș au crescut, după moartea unchiului și a soției Profetului (ﷺ), el s-a îndreptat spre *Tā'if*, sperând că ar putea găsi în acea călătorie o atenție mai mare și sprijin pentru Mesajul său. În schimb, oamenii i-au întors spatele într-un mod foarte nepolitic și i-au încurajat pe copii să arunce cu pietre în el (ﷺ). Ei au continuat să facă aceasta până când picioarele sale nobile au început să sângereze.

Profetul (ﷺ) și-a întors fața spre Mecca cu fermitatea reînnoită de a-și relua planul de a le face oamenilor cunoscut islamul și de a transmite Mesajul său cu un zel deosebit și cu un entuziasm fără seamăn.

Zaid ibn Haritha (Allah să fie mulțumit de el!), unul dintre companioni, i-a spus Profetului (ﷺ):

„«Cum îndrăznești să mai pui piciorul în Mecca după ce ei (Quraiș) te-au alungat?» Profetul (ﷺ) a răspuns: «Ascultă, Zaid! Allah ne va oferi cu siguranță ușurare și El va sprijini religia Sa și pe Profetul Său.»» (Ibn Hisham)

Profetul (ﷺ) se afla alături de Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) în timpul călătoriei spre Medina, după ce au părăsit Mecca (*hijrah*). Persoanele de vază din Mecca au stabilit o întâlnire de urgență pentru a trasa un plan de acțiune și pentru a explora toate mijloacele care ar fi putut ajuta la arestarea Profetului (ﷺ) și a lui Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!). Ei

au decis să blocheze toate căile de ieșire din Mecca și au pus gărzi înarmate la toate ieșirile potențiale. A fost stabilită o recompensă de 100 de cămile pentru capul fiecăruia. Cavaleria, infanteria și căutătorii de urme au cutreierat ținutul în căutarea lor. Odată au ajuns chiar și la peștera în care se ascundeau Profetul (ﷺ) și Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!). Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„I-am spus Profetului (ﷺ) în timp ce ne aflam în peșteră: «Dacă vreunul dintre ei se va uita sub picioarele lui, ne va vedea.» Profetul (ﷺ) mi-a spus: «O, Abu Bakr! Ce părere ai despre două (persoane) lângă care a treia este Allah?»” (Al-Bukhari)

Acesta a fost într-adevăr un miracol Divin; următorii se aflau la doar câțiva pași de peșteră.

Bătălia de la Al-‘Ahzāb (șanțuri)

Era iarnă, aerul era rece, iar în Medina, care era pe punctul de a suferi un asediu violent, era criză alimentară. Nimic nu este mai dăunător pentru spiritul de rezistență decât disperarea, pentru că, dacă asediații ar fi fost expuși la episoade violente, predarea ar fi fost singura alternativă.

Din acest motiv, Profetul (ﷺ) s-a străduit din greu să trezească forța morală a oamenilor săi, astfel încât aceștia să se simtă siguri de faptul că încercarea prin care treceau era doar un nor trecător, care avea să se disperseze curând și, ulterior, islamul avea să își reia evoluția și oamenii aveau să i se alăture în număr mare, iar cetățile tiraniei aveau să se prăbușească înaintea sa și niciun complot și niciun rău nu avea să mai vină de la ei. Faptul că speranța trebuie să însoțească efortul continuu este o regulă a politicii.

Un alt exemplu ilustru supranatural este cel al pietrei «încăpățanate», care s-a dovedit a fi un obstacol de netrecut care

împiedica săparea șanțurilor. Profetul (ﷺ) a luat cazmaua și a lovit-o, iar piatra s-a transformat imediat într-o dună de nisip împrăștiat.

Astfel, atunci când aliații au coborât spre Medina și au pus la cale un asediu intens în jurul ei, musulmanii nu au renunțat din disperare, ci s-au confruntat cu realitatea amară, având speranța neclintită a unui viitor nobil:

„Și când i-au văzut dreptcredincioșii pe aliați, au zis: «Aceasta este ceea ce ne-au făgăduit Allah și Trimisul Său. Adevăr au grăit Allah și Trimisul Său.» Și nu a făcut aceasta decât să le sporească lor credința și supunerea.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:22]

În ceea ce îi privește pe cei slabi, pe cei care se îndoiau și pe cei cu inima bolnavă, ei au făcut haz de promisiunile de victorie pe care le considerau a fi dorințele unor oameni amăgiți, și le-au zis companionilor Profetului (ﷺ):

„El vă spune că vede din Yathrib (Medina) palatele din Al-Hirah și orașul Kisra, în timp ce voi săpați șanțul și nu puteți să defecați (din cauza fricii).”

Allah Preaînaltul spune despre ei:

„Și când au zis fățarnicii și aceia în ale căror inimi era boală: «Allah și Trimisul Său nu ne-au promis nouă decât numai deșertăciune!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:12]

Doisprezece sau treisprezece ani mai târziu, promisiunea Profetului (ﷺ) cu privire la Persia a devenit realitate. Poate ar trebui menționat aici că fățarnicii de astăzi, de asemenea, ne spun că Allah Preaînaltul nu ne-a promis nimic altceva în afară de iluzii. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Allah are putere să facă orice lucru dacă voiește (căci toate lucrurile se află în Mâna lui Allah), dar cei mai mulți

oameni nu știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 12:21]

Profetul Mohammed (ﷺ), un om simplu

În ciuda poziției sale de lider, Profetul Mohammed (ﷺ) nu s-a comportat niciodată ca și cum ar fi fost mai măreț sau mai bun decât alte persoane. El (ﷺ) nu i-a făcut niciodată pe oameni să se simtă insignifianți, nedorți sau stânjeniți în prezența sa. El (ﷺ) le-a cerut adeptilor săi să aibă un comportament bun și modest, să elibereze sclavii de fiecare dată când aveau ocazia și să ofere caritate, mai ales oamenilor foarte săraci și orfanilor, fără a aștepta vreo recompensă în schimb.

Profetul Mohammed (ﷺ) nu a fost niciodată avar. El (ﷺ) mânca foarte puțin și numai alimente simple, preferând să nu-și umple stomacul. Uneori, zile în șir, el (ﷺ) nu mânca nimic în afară de mâncare negătită. Dormea pe o saltea foarte simplă aflată direct pe podea și nu avea facilități casnice sau decorațiuni.

Într-o zi, Hafsah, soția lui (Allah să fie mulțumit de ea!), a încercat să-i facă somnul mai confortabil pe timp de noapte prin

plierea în două a saltelei sale - fără a-i spune. În acea noapte, el (ﷺ) a dormit liniștit, dar a dormit prea mult și a pierdut rugăciunea *Fajr*. El (ﷺ) a fost atât de tulburat, încât nu a mai dormit niciodată în acel mod.

Viața simplă și mulțumirea au fost învățăturile cheie din viața Profetului (ﷺ):

„Uitați-vă la cel (a cărui condiție este) mai joasă și nu la cel cu o condiție superioară, pentru că este mult mai probabil că astfel nu veți subestima favoarea lui Allah asupra voastră.” (Al-Bukhari și Muslim)

Acest mod de gândire ne va face să-I mulțumim lui Allah Preaînaltul pentru binecuvântările Sale, mai degrabă decât să ne simțim privați.

Oamenii o întrebau pe soția sa, ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), fiica primului și a celui mai loial companion al său, Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!), ce obișnuia să facă Profetul (ﷺ) în casa lui. Ea (Allah să fie mulțumit de ea!) răspundea:

„El era un om asemeni tuturor oamenilor: își curăța hainele, își mulgea oaia și se servea singur.” (Ahmad)

Profetul Mohammed (ﷺ) a avut rareori mai mult de un rând de haine, pe care el însuși (ﷺ) le spăla. El (ﷺ) își iubea casa și era o ființă umană pașnică. El (ﷺ) obișnuia să îi salute pe alții folosind fraza: „*As salāmu aleikum*”, ceea ce înseamnă: „*Pacea fie asupra voastră!*” - pentru că pacea este cel mai minunat lucru de pe Pământ.

Profetul (ﷺ) a fost un susținător ferm al bunelor maniere, saluta întotdeauna oamenii cu bunătate și le arăta respect celor mai în vârstă. El (ﷺ) a spus odată:

„Cei mai buni dintre voi sunt cei care au cele mai bune maniere și cel mai bun caracter.” (Al-Bukhari)

Toate cuvintele și acțiunile sale înregistrate ne dezvăluie un om cu o blândețe, o bunătate și o smerenie deosebite, cu bună dispoziție și cu un bun simț extraordinar, având o dragoste enormă pentru animale și pentru toți oamenii, în special pentru familia sa. Însă, mai presus de toate, el (ﷺ) a fost un om care a practicat ceea ce predica. Viața sa, cea publică și cea privată deopotrivă, a fost un model perfect pentru adepții săi.

Câteva dintre învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ)

Există o colecție impresionantă a cuvintelor, ideilor, gândurilor, instrucțiunilor, învățăturilor, credințelor, principiilor morale, manierelor și regulilor Profetului Mohammed (ﷺ). Măreția și gloria islamului sunt ilustrate prin intermediul acestora (care vin în completarea principiilor și normelor coranice). Mai jos, veți găsi doar o scurtă listă a acestora.

Puritatea sufletului

1. Înțeleptul este cel care se consideră pe sine insignifiant și efectuează fapte care îi vor fi utile după moarte; iar

necugetatul este cel care este controlat de propriile dorințe și care așteaptă, în același timp, să primească Îndurarea și Mila lui Allah Preaînaltul.

2. Omul puternic este cel care se controlează, iar nu cel care îl doboară pe adversarul său.

3. Mulțumirea este o comoară care nu se termină niciodată.

4. Renunțarea la lucrurile neimportante dă dovadă de religiozitate.

5. Sfătuirea înseamnă încredere și învățătura greșită este un abuz de încredere.

6. Renunțarea la rău sau la nelegiuiri este, de asemenea, o caritate.

7. Modestia este o ramură a credinței.

8. Sănătatea și confortul sunt binecuvântări care nu sunt la îndemâna oricui.

9. Moderația în ceea ce privește cheltuielile este egală cu jumătate din venitul cuiva. (Cheltuirea cu moderație este la fel de bună ca jumătate din venitul cuiva).

10. Gândirea prudentă înseamnă înțelepciune.

11. Cel care își ține promisiunile este un om drept.

12. Înțelepciunea este cea mai mare avere.

13. Vorbirea frumoasă este farmecul omului.

14. Ignoranța este cea mai mare limitare.

15. Cel care este demn de încredere este un om drept.

16. Dragostea nu este la fel de eficace precum bunele maniere.

17. Smerenia ridică rangul persoanei.

18. Milostenia nu duce la scăderea averii.

19. Nu râde de fratele tău, căci, într-o zi, te-ai putea regăsi în aceeași situație.

20. Manierele rele strică bunele calități la fel cum oțetul strică mierea.

Ascultarea părinților

1. Allah Preaînaltul este Mulțumit atunci când părintele este mulțumit și este Nemulțumit atunci când părintele este nemulțumit.

2. Dintre toate faptele efectuate, a oferi rugăciunile la timpul lor este cea mai măreață acțiune și apoi, a doua ca importanță, este ascultarea părinților.

3. Cele mai mari păcate sunt politeismul, neascultarea părinților, oferirea de dovezi false și rostirea de minciuni.

Comportamentul față de rude

«Rudenia» (în limba arabă - *rahim*) este un cuvânt derivat de la termenul «Preamilostivul» (în limba arabă - *rahman*). Persoana care menține legăturile de rudenie este aproape de Allah Preaînaltul, iar cea care rupe relațiile cu rudele sale este părăsit de Allah.

Creșterea fetelor

1. Cel care crește și educă două sau trei fiice sau surori, de teama lui Allah, va intra în Paradis (același lucru este valabil dacă are o singură fiică/soră).

2. Creșterea fetelor este un test; cel care trece testul va fi protejat de Focul Iadului.

Creșterea orfanilor

Cel care crește un orfan va fi alături de Profet (ﷺ) în Paradis (în Viața de Apoi) asemeni celor două degete de la mână (indicele și degetul mijlociu).

Supunerea față de conducători

1. Conducătorul trebuie să fie ascultat pe Pământ.
2. Chiar dacă se întâmplă ca un sclav să devină conducătorul vostru, trebuie să i vă supuneți.
3. Stăpânirea nu se pierde prin necredință, ci prin tiranie.

Bunătatea

Celui care nu este îndurător și bun nu i se va arăta milă.

Relele cerșitului

1. Cel care cerșește strânge foc (din Iad) pentru sine, fie că este vorba de puțin sau de mult.
2. Cea mai rea persoană este cea care cerșește în Numele lui Allah și, totuși, nu primește nimic. Nu cerșiți de la oameni de dragul lui Allah. Este mai bine să cereți de la Allah Însuși.

Cooperarea

1. Cei care nu sunt buni cu tinerii și nu respectă bătrânii nu aparțin comunității noastre.
2. Fiți buni cu oamenii pe Pământ și Allah va fi Milostiv cu voi în Paradis!

3. În ceea ce privește prietenia și afecțiunea, musulmanii sunt asemeni unei clădiri în care cărămizile se întăresc una pe cealaltă.

4. A-i întâmpina pe cei din jur cu bucurie, a vorbi despre virtuți, a-i proteja pe oameni de vicii și josnicii, a arăta calea cea dreaptă celor care au pierdut-o, a îndruma persoanele cu vedere slabă pe drum, a elimina spini, pietre și oase de pe drumuri și a scoate apa din fântâni pentru alții, toate acestea sunt fapte virtuozose.

5. A saluta oamenii, a îi hrăni pe cei săraci și a te ruga noaptea în timp ce oamenii dorm sunt semnele bune ale islamului.

6. Numai oamenii amabili îmi vor fi aproape și dragi (Profetului ﷺ) în Ziua Judecării. Voi fi dezgustat și mă voi afla departe de cei care nu s-au comportat în cel mai bun mod cu putință. M-am săturat, de asemenea, de cei care vorbesc absurdități, discută despre lucruri în mod iresponsabil și sunt mândri.

7. A trăi confortabil nu înseamnă aroganță. Aroganța înseamnă a disprețui oamenii și a respinge adevărul.

8. Iubește pe toată lumea; aceasta reprezintă jumătate din înțelepciune.

9. Nu vă comportați bine doar atunci când alții se comportă bine și nu faceți rău dacă alții fac rău. În schimb, încercați să vă comportați bine cu cei care se comportă bine cu voi și nu acționați cu răutate dacă alții o fac.

Măreția cunoașterii

1. Cel care caută cunoaștere va găsi drumul spre Paradis mai ușor.

2. Cunoașterea este obligatorie pentru fiecare musulman.

3. Căutarea învățaturii este ispășire pentru păcatele din trecut.
4. Învățătura este mai măreață ca importanță decât adorarea și rugăciunea voluntară.
5. Cunoașterea și înțelepciunea sunt comori pierdute; căutați-le oriunde s-ar afla!
6. Cel care ascunde cunoștințele sale va fi într-un frâu de foc în Ziua Judecării.
7. Nimic de pe lumea aceasta nu este mai bun decât adunarea de cunoștințe și răbdarea.

Tratarea sclavilor, a servitoarelor și a însoțitorilor

1. Sclavii și sclavele sunt asemeni fraților și surorilor voastre. Allah Preaînaltul i-a lăsat în grija voastră. Ei trebuie să fie tratați în mod egal în ceea ce privește hrana și îmbrăcămintea. Nu trebuie să le cereți să facă mai mult decât pot sau ceva ce se află dincolo de capacitatea lor. În cazul unor sarcini dificile, trebuie să li se acorde asistență și sprijin.
2. Eliberarea sclavilor sau a sclavelor aduce eliberarea de Focul Iadului.

Exemple ale compasiunii Profetului (ﷺ) față de nemusulmani

Primul exemplu

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„L-am întrebat pe Mesagerul lui Allah (ﷺ): «Ai trăit vreoa zi mai grea decât ziua bătăliei de la Uhud?» El (ﷺ) a răspuns: «Într-adevăr, le-am trăit (pericolele) din cauza poporului tău (adică necredincioșii din tribul Quraiș). Cel mai greu tratament l-am primit de la ei în ziua de ‘Aqabah, când am mers la Ibn ‘Abd Yalil ibn ‘Abd Kulal (care era unul dintre conducătorii celor din *Tā‘if*) pentru a-l invita la islam, însă el nu mi-a dat niciun răspuns (la chemarea mea). De aceea, am plecat, fiind extrem de nefericit. Nu mi-am revenit până când nu am ajuns la Qarn Ath-Tha‘alib. Acolo, am ridicat capul și am văzut un nor care-mi făcea umbră. Pe

acesta, se afla îngerul Jibrîl (Pacea fie asupra sa!), care m-a strigat spunându-mi: „Allah Preaînaltul a auzit ceea ce ți-a spus neamul tău și răspunsul pe care ți l-a dat. El l-a trimis la tine pe îngerul responsabil de munți pentru ca tu să îi poruncești ceea ce dorești (să facă) cu el.” Apoi, îngerul munților m-a chemat, m-a salutat și mi-a spus: „O, Mohammed, Allah a auzit ceea ce ți-a spus neamul tău. Sunt îngerul responsabil de munți, iar Domnul meu m-a trimis la tine, astfel încât poți să-mi poruncești ceea ce dorești (voi îndeplini poruncile tale). Dacă dorești, pot să apropii cei doi munți care stau față în față la marginile Meccăi și să-l strivesc între aceștia.»» Însă Mesagerul lui Allah (ﷺ) i-a spus: «Mai degrabă sper că Allah le va da copii care Îl vor sluji pe Allah, Unicul, și nu Îi vor atribui parteneri.»» (Al-Bukhari și Muslim)

Al doilea exemplu

Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„O femeie a fost ucisă într-una dintre expedițiile Mesagerului lui Allah (ﷺ), fapt pentru care Profetul (ﷺ) a criticat acest lucru și a interzis uciderea femeilor și a copiilor.” (At-Tirmidhi)

Al treilea exemplu

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un băiat evreu obișnuia sa-l servească pe Profet (ﷺ). Într-o zi, băiatul s-a îmbolnăvit, iar Profetul (ﷺ) a mers să-l viziteze. S-a așezat aproape de capul lui și a spus: „«Îmbrățișează islamul.» Băiatul s-a uitat la tatăl lui, care era, de asemenea, așezat lângă capul său. Tatăl său i-a zis: «Supune-te lui Abu al-Qasim (Profetul ﷺ).» Atunci băiatul a

îmbrățișat islamul. Profetul (ﷺ) a ieșit spunând: «Slavă lui Allah, Care l-a salvat de Focul Iadului!»» (Al-Bukhari)

Al patrulea exemplu

Profetul (ﷺ) a spus:

„Oricine ucide un *mu'ahid* (nemusulman care trăiește sau intră într-o țară musulmană), care are protecția lui Allah și a Mesagerului Său (ﷺ), nu va mirosi parfumul Paradisului, cu toate că parfumul lui se simte de la o distanță de șaptezeci de ani.” (Ibn Majah)

Al cincilea exemplu

Ibn Buraidah a relatat sub autoritatea tatălui său (Allah să fie mulțumit de ei!):

„De fiecare dată când numea pe cineva lider al unei armate, Trimisul lui Allah (ﷺ) îl sfătuia în special să aibă *taqwa* (conștiință de Allah) și să se poarte bine cu musulmanii. El (ﷺ) spunea: «Luptați în Numele lui Allah și pentru Cauza lui Allah. Luptați împotriva celor care nu cred în Allah. Luptați, dar nu fiți trădători, nu furați din prada de război, nu mutilați și nu ucideți copii. Atunci când vă întâlniți cu inamicii voștri politeiști, cereți-le unul dintre următoarele trei lucruri. Indiferent de răspunsul lor, acceptați-l și abțineți-vă de la luptă. Invitați-i să accepte islamul, iar în cazul în care aceștia răspund atunci acceptați răspunsul și abțineți-vă de la lupta împotriva lor. Apoi, invitați-i să părăsească țara lor și să se mute pe pământul politeștilor. Spuneți-le că, dacă fac astfel, atunci ei vor avea aceleași drepturi și obligații ca politeștii. În cazul în care refuză, atunci spuneți-le că vor fi asemeni beduinilor musulmani (care trăiesc în deșert), supuși acelorași Legi ale lui Allah ca și credincioșii. Dar ei nu vor avea nicio parte din prada de război, dacă nu luptă alături de

musulmani. În cazul în care refuză să intre în islam, cere-le să plătească taxa de capitație. Dacă ei fac astfel, atunci acceptați-o de la ei și abțineți-vă de la lupta împotriva lor. Dar dacă refuză, atunci cereți Ajutorul lui Allah împotriva lor și luptați-vă cu ei. Dacă i-ați asediat și vor să le oferiți protecția lui Allah și a Profetului Său (ﷺ), nu le oferiți protecția lui Allah și a Profetului Său (ﷺ), ci, mai degrabă, oferiți-le protecția voastră, a taților voștri și a companionilor voștri, deoarece în cazul în care încălcați protecția voastră și a părinților voștri, este mai ușor decât dacă încălcați protecția lui Allah și protecția Trimisului Său (ﷺ). Dacă i-ați asediat și ei vor să-i lăsați să plece cu promisiunea judecății lui Allah și a Trimisului Său (ﷺ), nu le oferiți promisiunea judecății lui Allah și a Trimisului Său (ﷺ), ci, mai degrabă, oferiți-le judecata voastră, pentru că nu știți dacă veți transmite sau nu (aceeași) judecată ca a lui Allah în ceea ce-i privește.» (Ibn Majah)

Al șaselea exemplu

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (ﷺ) a trimis niște călăreți la Najd, iar ei s-au întors cu un bărbat din tribul Banu Hanifa, pe nume Thumama ibn Uthal. Ei l-au legat de unul dintre stâlpii moscheii. Profetul (ﷺ) a mers la el și l-a întrebat: «Ce gânduri ai, o, Thumama?» El a răspuns: «Am gânduri bune, o, Mohammed! Dacă îmi vei lua viața, vei lua viața unei persoane care a ucis deja pe cineva, iar dacă mă vei elibera, atunci îi vei face o favoare cuiva care este recunoscător, iar dacă vrei avere, atunci cere-mi orice avere îți dorești.» El a fost lăsat acolo până în ziua următoare, când Profetul (ﷺ) l-a întrebat: «Ce gânduri ai, o, Thumama?» El i-a răspuns: «Ceea ce ți-am spus, adică, dacă mă eliberezi, îi vei face o

favoare cuiva care este recunoscător.» Profetul (ﷺ) l-a lăsat până în ziua următoare, când l-a întrebat: «Ce gânduri ai, o, Thumama?» El i-a răspuns: «Ceea ce ți-am spus.» Auzind aceasta, Profetul (ﷺ) le-a spus: «Eliberați-l pe Thumama.» Astfel, el (Thumama) a mers într-o grădină de curmali, aflată în apropierea moscheii, a făcut o baie, apoi a intrat în moschee și a spus: «Mărturisesc că nimeni și nimic nu este demn de adorare în afară de Allah și, de asemenea, mărturisesc că Mohammed este Mesagerul Său. (Jur) Pe Allah, o, Mohammed! Nu exista nicio față de pe suprafața Pământului pe care să o plac mai puțin decât fața ta, însă, acum, fața ta îmi este cea mai dragă. (Jur) Pe Allah, nu exista nicio religie care să îmi fie mai puțin plăcută decât religia ta, însă, acum, ea îmi este cea mai dragă religie. (Jur) Pe Allah, nu exista niciun oraș pe care să îl iubesc mai puțin decât orașul tău, însă, acum, el îmi este cel mai iubit oraș. Cavaleria ta m-a luat drept prizonier chiar în momentul în care intenționam să efectuez ‘Umrah. Și acum, ce părere ai?» Profetul (ﷺ) l-a felicitat și i-a poruncit să efectueze ‘Umrah.» Așadar, în momentul în care a ajuns la Mecca, cineva l-a întrebat: «Ai devenit sabian?» Thumama a răspuns: «Nu! (Jur) Pe Allah, am îmbrățișat islamul cu Mohammed, Mesagerul lui Allah. Nu, (jur) pe Allah! Niciun fir de grâu nu vine la voi din Yamamah dacă Profetul (ﷺ) nu permite aceasta.» (Al-Bukhari și Muslim)

Al șaptelea exemplu

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) a interzis consumul oricărui animal sălbatic care are colți și a oricărei păsări care are o singură gheară.” (Abu Dawud)

Al optulea exemplu

Sahl ibn Sa'd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„«Măine, voi oferi steagul unui bărbat sub a cărui conducere Allah va acorda victoria (musulmanilor).» De aceea, oamenii s-au gândit toată noaptea la cel căruia avea să îi fie oferit steagul. A doua zi dimineața, oamenii au mers la Mesagerul lui Allah (ﷺ) și fiecare dintre ei spera că el va fi cel căruia îi va fi oferit steagul. Profetul (ﷺ) a întrebat: «Unde este 'Ali ibn Abu Talib?» Oamenii au răspuns: «El are probleme cu ochii, o, Mesager al lui Allah (ﷺ).» El (ﷺ) le-a spus: «Trimiteți pe cineva după el și aduceți-l la mine!» Astfel, atunci când 'Ali a venit, Profetul (ﷺ) a scuipat peste ochii lui și a invocat binele asupra lui, iar el s-a însănătoșit ca și cum nu ar fi suferit de vreo boală. Profetul (ﷺ) i-a oferit apoi steagul. 'Ali a întrebat: «O, Mesager al lui Allah, ar trebui să mă lupt cu ei (cu inamicii) până când vor deveni asemeni nouă?» Profetul (ﷺ) a răspuns: «Apropiati-vă de ei în mod constant până când ajungeți lângă ei și apoi invitați-i la islam și informați-i cu privire la obligațiile lor față de Allah pe care le prescrie islamul pentru ei, deoarece, (jur) pe Allah, dacă o singură persoană este călăuzită pe Calea cea Dreaptă (adică se convertește la islam) prin tine, aceasta va fi mai bine pentru tine decât (un număr imens de) cămile roșii.»» (Al-Bukhari)

Al nouălea exemplu

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerului lui Allah (ﷺ) i s-a cerut:

„«Invocă blestemul asupra politeiștilor!», la care el (ﷺ) a răspuns: «Nu am fost trimis să invoc blesteme, ci am fost trimis ca îndurare.»» (Muslim)

Al zecelea exemplu

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Am invitat-o pe mama mea, care era politeistă, la islam. Am invitat-o într-o zi și mi-a spus ceva despre Mesagerul lui Allah (ﷺ) care mi-a plăcut. Am venit la Mesagerul lui Allah (ﷺ) plângând și i-am spus: «O, Mesager al lui Allah, am invitat-o pe mama mea la islam, dar ea nu a acceptat (invitația mea). Am invitat-o astăzi, dar ea mi-a spus ceva ce nu mi-a plăcut. (Te rog să Îți) ceri lui Allah ca El să o călăuzească pe mama lui Abu Hurairah.» Atunci, Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «O, Allah, călăuzește-o pe mama lui Abu Hurairah pe Calea cea Dreaptă!» Am plecat mulțumit de ruga Trimisului lui Allah (ﷺ) și, când am ajuns lângă ușă, aceasta era închisă pe dinăuntru. Mama mea a auzit zgomotul pașilor mei și a spus: «O, Abu Hurairah, așteaptă!» și am auzit zgomotul apei curgând. Ea a făcut o baie, s-a îmbrăcat și și-a acoperit rapid capul, a deschis ușa și apoi a spus: «Abu Hurairah, mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Robul și Trimisul Său.» El (Abu Hurairah) a spus: «M-am întors la Mesagerul lui Allah (ﷺ) și (de această dată) am vărsat lacrimi de bucurie. I-am spus: „O, Mesager al lui Allah, fii fericit, pentru că Allah a răspuns la rugăciunea ta și a călăuzit-o pe Calea cea Dreaptă pe mama lui Abu Hurairah.” El (Profetul ﷺ) L-a lăudat pe Allah. I-am spus: „O, Mesager al lui Allah, roagă-te lui Allah ca inimile slujitorilor credincioși să fie umplute cu dragostea față de mine și mama mea și inimile noastre să fie umplute cu dragostea față de ei!”, la care Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: „O, Allah, umple inimile robilor Tăi credincioși cu dragoste față de Abu Hurairah și mama sa, și umple inimile lor cu dragoste față de robii credincioși!”» Abu Hurairah a spus: «Această rugă a fost ascultată de Allah și nu s-a mai născut niciun credincios care

să audă de mine sau să mă vadă fără să mă iubească.»”
(Muslim)

Al unsprezecelea exemplu

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Tufail și companiile lui au spus:

„«O, Mesager al lui Allah! Tribul lui Daws a tăgăduit și te-a dezmințit, de aceea, invocă blestemul asupra lor!» S-a mai spus: «Fie ca Tribul Daws să fie distrus!», la care Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus: «O, Allah! Călăuzește-l pe tribul lui Daws pe Calea cea Dreaptă și călăuzește-l spre mine!»” (Muslim)

Ce a făcut Profetul Mohammed ***(ﷺ)?***

Astăzi, aproape toți oamenii de pe Pământ discută despre Profetul Mohammed (ﷺ). Oamenii vor să știe, „*Cine a fost el (ﷺ), mai exact?*”, „*Ce a predicat?*”, „*De ce a fost el (ﷺ) atât*

de iubit de unii și atât de urât de alții?”, „A trăit în conformitate cu ceea ce predica?”, „Era un om sfânt?”, „A fost un Profet al lui Allah Preaînaltul?”, „Care este adevărul despre acest om?”.

Cum putem să descoperim adevărul și să fim în totalitate sinceri în judecata noastră?

Vom începe cu cele mai simple dovezi istorice, fapte relatate de mii de oameni, dintre care mulți l-au cunoscut personal. Cele ce urmează sunt informații extrase din cărți, manuscrise, texte și relatări reale ale martorilor oculari, prea numeroase pentru a fi menționate toate aici, păstrate în forma lor originală de-a lungul secolelor atât de către musulmani, cât și de către nemusulmani.

Mohammed ibn ‘Abd Allah ibn ‘Abd al-Muttalib (ﷺ) s-a născut în anul 570 d.Hr., în Mecca, Arabia Saudită, și a murit în anul 633 d.Hr. în Yathrib (Medina de astăzi), Arabia Saudită.

A. Numele său: în momentul în care s-a născut, bunicul său, ‘Abd al-Muttalib, i-a dat numele de Mohammed, care înseamnă „*cel lăudat*” sau „*cel demn de laudă*”. El (ﷺ) a fost numit mai târziu *as-sādiq* (cel sincer) de toți cei care îi cunoșteau firea sinceră și onestă. Mohammed (ﷺ) a spus întotdeauna numai adevărul. El (ﷺ) a fost numit, de asemenea, „*al-amin*”, care înseamnă „*cel demn de încredere*”, datorită integrității sale și a faptului că a respectat mereu încrederea acordată. Când triburile luptau unul împotriva celuilalt, ambele părți îi încredințau averile lor în timpul luptelor, pentru că știau că el (ﷺ) respecta întotdeauna încrederea acordată. Toate numele sale indică firea unui om care a fost lăudat pentru onestitatea, integritatea și sinceritatea sa. El (ﷺ) a fost, de asemenea, cunoscut pentru susținerea reconcilierii relațiilor de rudenie. El (ﷺ) le-a poruncit

adeptilor săi să onoreze întotdeauna „*legăturile de sânge*” (frații și alte rude apropiate).

Acest lucru coincide cu Profeția menționată în Biblie, în capitolele 14 și 16 ale Evangheliei după Ioan, care vestește venirea unui Profet cunoscut sub numele de „*Duhul Adevărului*”, „*Mângâietorul*” sau „*Sprijinatorul*”:

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; ~ Și anume Duhul Adevărului (...)” (Biblia, Ioan, 14:16-17)²

„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.” (Biblia, Ioan, 16:13)

B. Mohammed (ﷺ) a fost un descendent al lui Avraam (Ibrāhīm în limba arabă, Pacea fie asupra sa!) din partea primului său fiu născut, Ismael (Ismail în limba arabă, Pacea fie asupra sa!). El (ﷺ) s-a născut în tribul nobil Quraiș, fiind un descendent al liderilor din Mecca. Linia genealogică a lui Mohammed (ﷺ) merge înapoi până la Avraam (Pacea fie asupra sa!).

Acest lucru ar putea indica împlinirea Profețiilor din Vechiul Testament (Tora), care vorbesc despre un Profet asemenea lui Moise (Pacea fie asupra sa!), dintre „*frații lui*”:

„Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascuțați de el!” (Biblia, Deuteronom, 18:15)

C. El (ﷺ) a insistat în păzirea Poruncilor lui Allah Cel Atotputernic, așa cum au făcut în trecut strămoșii săi și Profeții din vechime (Pacea fie asupra lor!). Mohammed (ﷺ) a spus,

² Toate citatele biblice sunt preluate din traducerea profesorului Dumitru Cornilescu, www.ebible.com (n.tr.).

recitând ceea ce i-a fost revelat de către îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!):

„Spune (o, Mohammed): «Veniți să vă citesc ceea ce Domnul vostru v-a oprit (cu adevărat): să nu-I asociați Lui nimic; să fiți buni cu părinții; să nu-i omorâți pe copiii voștri de teama sărăciei, căci Noi vă vom da cele de trai atât vouă cât și lor; nu vă apropiați de cele rușinoase, nici cele care se văd, nici cele care sunt ascunse; nu uideți sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept!» Acestea vi le-a poruncit (Allah); poate că voi veți pricepe!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:151]

D. Mohammed (ﷺ) a trăit în angajament total față de credința sa în Singurul Dumnezeu și în faptul că El este Singurul demn de a fi adorat. Aceasta este prima poruncă atât din Vechiul Testament (Exodul, capitolul 20, și Deuteronom, capitolul 5), cât și din Noul Testament (Marcu, capitolul 12):

„Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei ~ Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.” (Biblia, Exodul, 20:2-3)

„Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te-am scos din țara Egiptului, din casa robiei. ~ Să n-ai alți dumnezei afară de Mine.” (Biblia, Deuteronomul, 5:6-7)

„(...) Ascultă Israele! Domnul Dumnezeul nostru este un Singur Domn.” (Biblia, Marcu, 12:29)

E. Mohammed (ﷺ) le-a poruncit adeptilor săi să I se supună lui Allah Cel Atotputernic, urmând Poruncile așa cum i-au fost revelate de către Allah Preaînaltul prin intermediul îngerului Gabriel (Pacea fie asupra sa!). Citiți mai jos una dintre numeroasele afirmații similare din Nobilul Coran:

„Cu adevărat, Allah poruncește dreptatea, împlinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și neleguire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă

aduceți aminte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:90]

F. Mohammed (ﷺ) nu a căzut niciodată în practica comună a tribului său, aceea de a adora statui, idoli sau alți „dumnezei” făcuți de mâna omului. El (ﷺ) le-a interzis adeptilor săi să adore altceva sau pe altcineva în afara Unicului Dumnezeu Adevărat (Allah), Dumnezeul lui Adam, Avraam, Moise și al tuturor Profeților (Pacea fie asupra lor!):

„Și cu adevărat, cei cărora le-a fost dată Scriptura (evreii și creștinii) nu s-au diferențiat (cu toții erau de acord cu privire la venirea unui Profet) până ce nu le-a venit lor Dovada cea limpede (adică Profetul Mohammed) (înainte de venirea Profetului Mohammed, ei așteptau venirea unui Profet, după cum era menționat în Scripturile lor, însă, atunci când Profetul Mohammed a venit la ei cu dovezi clare, ei s-au diferențiat și s-au dezbinat, unii l-au negat, iar alții au crezut în el și l-au urmat) ~ Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah, și să Îi fie devotați în ceea ce privește religia și să fie *hunafa'* (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism), să efectueze rugăciunea și să ofere *zakāh* (caritatea obligatorie anuală): și aceasta este religia corectă (și dreaptă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:4-5]

El (ﷺ) disprețuia adorarea falsă a tuturor tipurilor de idoli făcuți de mâna omului și toate complicațiile și degradarea care decurg din aceasta.

Acest lucru este în concordanță directă cu a doua poruncă din versetele menționate mai sus: **„Să nu-ți faci chip cioplit (...)”** (Biblia, Deuteronomul, 5:8 și Biblia, Exodul, 20:4)

G. Mohammed (ﷺ) a ținut întotdeauna Numele lui Allah la cel mai înalt rang de respect și nu a folosit niciodată Numele Lui în van sau pentru vreun scop glorios.

El (ﷺ) le-a interzis adepților lui să facă vreodată ceva de genul acesta și i-a încurajat să folosească nume precum „*robul lui Allah*” (*‘Abd Allah*).

H. Mohammed (ﷺ) a confirmat adorarea corectă a strămoșilor săi, Avraam și Ismael (Pacea fie asupra lor!). Iată un fragment din cel de al doilea Capitol al Nobilului Coran. Citiți cu atenție:

„Și (luați aminte) când pe Avraam l-a încercat Domnul său cu Cuvinte (Porunci) și le-a împlinit și a zis: «Eu te fac peste oameni imam.» A întrebat: «Și pe urmașii mei?» I-a răspuns: «Nu-i privește legământul Meu pe cei nelegiuți (din seminția lui Adam)!» ~ Și am făcut Noi Casa (Ka‘bah) loc de revenire pentru oameni și refugiu (și le-am zis) (tuturor oamenilor): «Țineți locul lui Avraam ca loc de rugăciune!» și am încheiat cu Avraam și Ismael legământ (cerându-le): «Curățați Casa Mea pentru cei care o înconjoară și cei care se retrag pioși în Ea și cei care fac Rugăciunea și se prosternează!» ~ Și (luați aminte) când a zis Avraam: «Domnul meu, fă-l un oraș al păcii și hrănește poporul lui cu roade, pe aceia dintre ei care cred în Allah și în Ziua de Apoi.» Și a răspuns (Allah): «Iar cel care nu crede, va avea parte de bucurie și de hrană puțin timp (în timpul vieții), apoi îl voi supune la chinurile Iadului. Vai, ce soartă cumplită!» ~ Și când Avraam și Ismael au ridicat temeliele Casei (au zis ei): «Domnul nostru, primește-o de la noi (munca noastră)! Tu ești *As-Samī‘* (Cel care aude totul), *Al-‘Alīm* (Atoatecunoscătorul, Omniscientul)! ~ Domnul nostru, fă-ne pe noi supuși Ție (musulmani) și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană (supusă Ție)! Și arată-ne nouă rânduielile noastre și ne iartă pe noi, căci Tu ești *At-Tawwāb* (Primitorul de căință), *Ar-Rahīm* (Preamilostivul)! ~ Domnul nostru, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi curățească pe ei (de credința politeistă). Doară Tu ești *Al-‘Azīz* (Invincibilul, Cel Atotputernic), *Al-Hakīm* (Preaînțelept în Judecata Sa, în

Legislația Sa, în Stăpânirea Sa etc.)» ~ Și cine se leapădă de religia lui Avraam, afară de acela care se nesocotește pe sine însuși? Noi l-am ales (pe Avraam), doară, în această lume și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei drekți (cei apropiați de Allah). ~ Când i-a zis Domnul lui: «Supune-te!», el a răspuns: «M-am supus (Ție), Stăpân al lumilor!» ~ Și Avraam a lăsat-o ca îndemnare fiilor săi și asemenea și Iacob (zicând ei): «O, fiii mei, Allah v-a ales vouă religia (islamul) și, de aceea, să nu muriți altfel decât musulmani!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:124-132]

I. Mohammed (ﷺ) a îndeplinit aceleași acte de adorare pe care le găsim la Profetii de dinaintea lui (Pacea fie asupra lor!), plecându-se și prosternându-se (cu fața pe pământ) în timp ce se ruga. El (ﷺ) se ruga cu fața către Ierusalim și le-a poruncit adeptilor săi să facă același lucru (până când Allah Preaînaltul l-a trimis pe îngerul Gabriel - Pacea fie asupra sa! - cu Revelația de a schimba direcția de rugăciune - *qiblah* - și a se ruga cu fața către Mecca, lucru menționat în Nobilul Coran).

J. Mohammed (ﷺ) a pledat pentru drepturile tuturor membrilor familiei și mai ales pentru cele ale părinților, atât ale mamei, cât și ale tatălui, și, de asemenea, pentru drepturile fetelor nou-născute, cele ale fetițelor orfane și, bineînțeles, cele ale soțiilor.

Este cunoscut din Nobilul Coran faptul că Mohammed (ﷺ) le-a poruncit adeptilor săi să se comporte cu bunătate și respect față de părinții lor și să nu le spună nici măcar „Of” în timp ce îi îngrijesc la bătrânețe. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adori decât pe El și să te porți frumos cu părinții tăi, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le zice lor «Of!» și nu-i certa pe ei, ci spune-le lor vorbe

cuviincioase.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:23]

K. Mohammed (ﷺ) a fost un apărător al orfanilor și al nou-născuților. El (ﷺ) a prescris îngrijirea orfanilor și hrănirea săracilor drept mijloace de a intra în Paradis și a spus că oricine îi va priva de drepturile lor nu va vedea Paradisul. De asemenea, Mohammed (ﷺ) a interzis uciderea fetelor nou-născute, care era un obicei răspândit în epoca preislamică a ignoranței. În Ziua Judecâții, cei care au practicat această faptă rea vor fi judecați, după cum spune Nobilul Coran:

„Și când fetița (copila) care a fost îngropată de vie (așa cum obișnuiau să facă arabii păgâni înainte de venirea islamului) va fi întrebată ~ Pentru ce păcat a fost ea omorâtă (întrebarea aceasta este o învinuire, mustrare și condamnare a celor care au îngropat-o).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 81:8-9]

„Cei care dăruiesc din bunurile lor (drept milostenie) noaptea și ziua, în taină și fățiș, au răsplata lor la Domnul lor și ei nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:274]

L. Profetul Mohammed (ﷺ) le-a poruncit bărbaților „să nu moștenească femeile împotriva voinței lor” și să nu se căsătorească cu ele decât cu consimțământul lor. De asemenea, el (ﷺ) le-a interzis să se atingă de averea sau de moștenirea lor, cu scopul de a-și îmbunătăți propriile condiții financiare:

„O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femei în pofida voinței lor și nici să le opriți să se căsătorească (din nou) cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat (ca zestre), decât dacă ele au săvârșit un păcat învederat, ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit (să vă aducă) un mare bine.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:19]

De asemenea, observăm din acest verset că el (ﷺ) a interzis practica obișnuită pe atunci a lovirii și a abuzului soției (soția lui - Allah să fie mulțumit de ea! - a spus că el ﷺ nu a lovit-o niciodată).

Mohammed (ﷺ) nu a întreținut niciodată relații sexuale în afara căsătoriei, nici nu a aprobat vreodată acest lucru, chiar dacă era ceva foarte obișnuit la momentul respectiv. Singurele lui relații cu femei au avut loc în cadrul unor căsătorii legitime, contractuale, cu martori adecvați și în conformitate cu legea. Singura sa relație cu ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a fost cea de căsătorie, aceasta fiind descrisă în detaliu de către ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) ca fiind una plină de iubire și de respect, ca o pereche cu adevărat înfăptuită în Rai. Profetul (ﷺ) nu s-a căsătorit cu ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) prima dată când tatăl ei (Allah să fie mulțumit de el!) i-a oferit-o în căsătorie ci numai după ce ea a ajuns la pubertate și a putut decide singură. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) este considerată ca fiind unul dintre cei mai mari savanți ai islamului și toată viața ei a fost căsătorită numai cu Mohammed (ﷺ). Ea nu a dorit niciun alt bărbat, nici nu a rostit vreodată ceva negativ împotriva lui Mohammed (ﷺ).

M. Profetul Mohammed (ﷺ) le-a poruncit bărbaților „să le întrețină și să le protejeze” pe femei, indiferent dacă era vorba despre propria mamă, soră, soție sau fiică sau chiar de cele ale celorlalți bărbați, indiferent dacă erau musulmane sau nu:

„Bărbații sunt protectori ai femeilor, datorită calităților deosebite cu care i-a dăruit Allah și datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor. Iar cele evlavioase (dintre femei) sunt ascultătoare și păzitoare (ale celor care trebuie să fie păzite) în absența (soților lor), pe care și Allah le păzește.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:34]

N. Mohammed (ﷺ) a interzisuciderea celor nevinovați și a copiilor, de teama sărăciei:

„Spune (o, Mohammed): «Veniți să vă citesc ceea ce Domnul vostru v-a oprit (cu adevărat): să nu-I asociați Lui nimic; să fiți buni cu părinții; să nu-i omorâți pe copiii voștri de teama sărăciei, căci Noi vă vom da cele de trai atât vouă cât și lor; nu vă apropiați de cele rușinoase, nici cele care se văd, nici cele care sunt ascunse!» Acestea vi le-a poruncit (Allah); poate că voi veți pricepe!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:151]

O. Mohammed (ﷺ) nu a comis niciodată adulter și le-a cerut adepților săi să se angajeze numai în relațiile permise de căsătorie cu femeile, interzicând relațiile sexuale în afara căsătoriei din Porunca lui Allah Preaînaltul:

„Șeitan vă amenință cu sărăcia și vă poruncește lucruri urâte, în vreme ce Allah vă făgăduiește iertare și har, căci Allah este *Wāsi‘* (Infinit, Atotcuprinzător, Își este de ajuns), *‘Alīm* (Atoatecunoscător, Omniscient).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:268]

„Spune (o, Mohammed): «Domnul meu a oprit nelegiuirile - atât pe cele văzute cât și pe cele nevăzute - precum și păcatul, nedreptățirea (*altora*) sau să-i faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:33]

„Și nu vă apropiați de preacurvie, căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:32]

„Cel care preacurvește nu se însoară decât cu o femeie care preacurvește sau cu o păgână, iar pe femeia care preacurvește nu o ia de nevastă decât un bărbat care preacurvește sau un păgân. Acest lucru le este oprit

dreptcredincioșilor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:3]

„Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească ticăloșia vor avea parte de osândă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:19]

„O, Profetule! Atunci când femeii credincioase vin la tine și fac *bai'ah* (legământ jurământ de credință), că ele nu Îi vor asocia nimic (în adorare) lui Allah, că nu vor fura, nu vor comite niciun act sexual nepermis, nu îi vor omorî pe copiii lor, nu le vor atribui soților lor copii care nu sunt ai lor (fie ei adoptați, fie rodul unui adulter) și nu ți se vor arăta cu nesupunere în niciun *ma'ruf* (faptă bună pe care tu le poruncești să o faci), atunci primește *bai'ah* (legământul, jurământul de credință) și roagă-L pe Allah să le ierte. Cu adevărat, Allah este *Ghafūr* (Atoateiertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 60:12]

Majoritatea oamenilor preacurvea și comitea adulter în epoca lui Mohammed (ﷺ), însă el (ﷺ) nu făcut niciodată așa ceva și le-a interzis tuturor adepților săi această practică rea.

P. Mohammed (ﷺ) a interzis camăta și dobânda pe banii de împrumut, la fel cum Isus (Pacea fie asupra lui!) a făcut-o cu câteva secole înaintea lui. Se poate observa ușor cum camăta a devorat averea și a distrus sistemele economice de-a lungul istoriei. Exact ca în învățăturile Profeților din vechime (Pacea fie asupra lor!), Mohammed (ﷺ) a considerat că astfel de practici sunt cele mai rele și că acestea trebuie să fie evitate pentru a putea fi în pace cu Creatorul (Allah):

„Cei care mănâncă din camătă nu se vor ridica (în Ziua de Apoi) decât așa cum se poticnește cel atins de Șeitan și această (pedeapsă) pentru că ei zic: «Și negustoria e ca și camăta.», în vreme ce Allah a îngăduit negoțul, dar El a oprit

camăta. Cei cărora le vine povață de la Domnul lor și se opresc, aceia au (*iertare*) pentru ceea ce au făcut mai înainte și lucrul lor este la Allah (*pentru judecată*), dar cei care o fac mai departe, aceia vor fi oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic. ~ Allah nimicește camăta și sporește milosteniile. Allah nu-l iubește pe necredinciosul păcătos! ~ Cei care cred și împlinesc fapte bune, fac rugăciunea (*as-salāh*) și dau caritatea anuală obligatorie (*az-zakāh*), au răsplata lor de la Domnul lor și pentru ei nu este teamă și nici nu vor fi ei mâhniți. ~ O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și lipsiți-vă de restul de camătă ce v-a mai rămas (*la oameni*), dacă sunteți credincioși! ~ Dacă nu o veți face, vi se vestește război din partea lui Allah și a Trimisului Său. Însă dacă vă veți căi, veți avea banii voștri (*mai puțin camăta*). Nu nedreptățiți și nu veți fi nedreptățiți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:275-279]

Q. Mohammed (ﷺ) nu a jucat niciodată jocuri de noroc și nici nu a permis acest lucru. Asemeni camătei, jocurile de noroc devorează averea, dar într-un ritm mult mai rapid:

„**Ei te întreabă** (*o, Mohammed*) **despre vin** (*khamr*) și **despre jocul de noroc** (*maysir*). **Spune** (*o, Mohammed*): «**În amândouă este mare păcat și sunt unele foloase pentru oameni, dar în amândouă păcatul este mai mare decât folosul!**» **Ei te întreabă** (*o, Mohammed*) **ce trebuie să cheltuiască** (*drept milostenie*). **Spune** (*o, Mohammed*): «**Ceea ce vă prisosește** (*din bunurile voastre*)!» **Astfel, Allah vă face deslușite Semnele Sale; poate că voi o să cugetați.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:219]

Jocurile de noroc nu au fost văzute ca fiind ceva rău până în timpul lui Mohammed (ﷺ). Astăzi, este bine stabilit prejudiciul pe care jocurile de noroc îl provoacă familiilor și chiar sănătății mintale a individului. Ideea de a obține ceva pe nimic nu este modul corect de viață prevăzut de învățăturile lui Mohammed (ﷺ).

R. Mohammed (ﷺ) nu a băut niciodată alcool, chiar dacă era ceva obișnuit printre oamenii din timpul și locul său:

„O, voi cei care credeți! Vinul (și, prin analogie, orice băutură alcoolică), jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândați! ~ Doară Șeitan dorește să semene între voi dușmănie și ură, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la rugăciune (as-salāh). Oare nu vă veți opri voi (de la acestea)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:90-91]

Arabii, la fel ca majoritatea celorlalte culturi de pe vremea lor, beau alcool fără a se preocupa pentru sănătatea lor sau pentru tulburările de comportament pe care le aveau atunci când se aflau în stare de ebrietate. Mulți dintre ei erau alcoolici.

În lumea de astăzi, nici nu mai este nevoie să vorbim despre răul și pericolele consumului de alcool. Dincolo de faptul că provoacă boli și distruge sănătatea, acesta este cauza multor accidente de circulație soldate cu pagube materiale, răniri și chiar decese. Prima poruncă dată adepților lui Mohamed (ﷺ) a fost aceea de a renunța la băutură atât timp cât aceștia erau angajați în acte de adorare, după care au fost date porunci mult mai puternice astfel încât toți să se oprească din consumul de băuturi alcoolice. Astfel, primilor musulmani li s-a oferit timpul necesar pentru a se putea desprinde de dependența lor puternică de consumul de băuturi alcoolice.

S. Mohammed (ﷺ) nu s-a implicat niciodată în bârfe și obișnuia să stea departe de orice era legat de acestea:

„O, voi cei care credeți! Dacă vine la voi un nelegiuit cu o veste, chibzuiți cu (mare) băgare de seamă, ca să nu pricinuiți rău unui neam, din neștiință, și apoi să vă căiți pentru ceea ce ați făcut!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:6]

„O, voi cei care credeți! Să nu rătăciți un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile (să nu rătăciți) de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărâți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință! Iar cei care nu se căiesc, aceia sunt nelegiuți. ~ O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuiele, căci unele bănuiele sunt păcat! Nu vă iscodiți și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort? (Nu!) Voi ați urî aceasta! Și fiți cu frică de Allah, fiindcă Allah este *Tawwāb* (Primitor de căință), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:11-12]

Desigur, aceste învățături ar fi extrem de apreciate în zilele noastre, când aproape toată lumea se implică în cel mai rele bârfe și îi jighește pe cei din jur, chiar și pe cele mai apropiate rude sau pe cei dragi.

T. Mohammed (ﷺ) a fost cel mai generos dintre oameni și i-a încurajat și pe alții să fie la fel în relațiile lor cu cei din jur. El (ﷺ) chiar le-a cerut adeptilor săi să îi ierte pe cei care le sunt datori, sperând că vor obține o recompensă mult mai bună de la Domnul lor (Allah):

„Aceluia care este strâmtorat să i se dea păsuire până îi va fi ușor, iar să faceți milostenie e și mai bine pentru voi, dacă știți! ~ Și fiți cu frică de ziua în care vă veți întoarce la Allah, când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit, iar ei (oamenii) nu vor fi nedreptățiți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:280-281]

Ṭ. Mohammed (ﷺ) a poruncit plata carității către săraci și a fost protectorul văduvelor, al orfanilor și al călătorilor:

„Așadar, cât despre orfan, pe el nu îl trata cu opresiune (sau cu asprime), ~ Și cât despre cel care cere, pe el

nu-l alunga (ci ai grijă de nevoile sale și oferă-i hrană).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 93:9-10]

„(Dați milostenie) pentru cei nevoiași, care se străduiesc pe Calea lui Allah și nu pot umbla prin lume! Cel neștiutor îi socotește înstăriți din cauza pioșeniei lor. Îi cunoști după semnul lor, căci ei nu cer de la oameni cu stăruință. Și orice bine pe care îl dăruieți, desigur Allah îl știe, căci El este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:273]

U. Mohammed (ﷺ) i-a învățat pe oameni cum pot face față dificultăților extreme și încercărilor care apar de-a lungul vieții. El (ﷺ) a susținut că numai prin răbdare și printr-o atitudine smerită se poate găsi rezolvarea adevărată și se poate ajunge la înțelegerea complicațiilor și a dezamăgirilor vieții. El (ﷺ) a fost cel mai răbdător dintre toți oamenii și a fost un model de smerenie. Toți cei care l-au cunoscut au trebuit să recunoască aceste virtuți:

„O, voi cei care credeți! Căutați ajutor întru răbdare și rugăciune (as-salāh), căci Allah este cu cei răbdători!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:153]

El (ﷺ) a explicat că această viață este un test de la Allah Preaînaltul:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători, ~ Care, dacă s-a abătut asupra lor una nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la el ne întoarcem.»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:155-156]

V. Profetul Mohammed (ﷺ) obișnuia să postească timp de mai multe zile la rând, pentru a se apropia de Allah Preaînaltul și a se îndepărta de atracțiile lumesti:

„O, voi care credeți, v-a fost statornicit vouă postul (as-siyam), așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră

- Poate că veți fi cu frică!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:183]

W. Încă de la începutul și până la finalul Misiunii sale, Mohammed (ﷺ) a pledat pentru terminarea rasismului și a tribalismului. El (ﷺ) a fost cu adevărat un pacificator pentru toate timpurile și pentru toți oamenii:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este ‘*Alīm* (Atoatecunoscător, Omniscient), *Khabīr* (Atoateștiutor).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:13]

Într-un alt verset din Nobilul Coran, găsim:

„O, voi oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două (*ființe*) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în numele Căruia vă conjurați (*unii pe alții*) și (*fiți cu frică de ruperea*) legăturilor de rudenie, căci Allah este *Raqīb* (*Veghetor*) peste voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

X. În ceea ce privește menținerea unor relații bune și împăcarea oamenilor după o despărțire, Nobilul Coran spune:

„Și dacă două cete de dreptcredincioși se ceartă între ele, voi împăcați-le! Dacă una din ele este nedreaptă cu cealaltă, atunci luptați împotriva celei care este nedreaptă până ce ea se întoarce la Porunca lui Allah, iar când se întoarce, atunci împăcați-le pe ele cu dreptate și fiți nepărtinitori, fiindcă Allah îi iubește pe cei drepți. ~ Dreptcredincioșii sunt frați. Deci împăcați-i pe cei doi frați ai voștri și fiți cu frică de Allah! Poate că veți afla îndurare!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:9-10]

Y. Profetul Mohammed (ﷺ) a predicat că Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a născut în mod miraculos și că Maria (Pacea fie asupra ei!) a fost una dintre cele mai bune creații ale lui Allah Preaînaltul. El (ﷺ) a insistat chiar și în fața evreilor din Medina asupra faptului că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost Mesia, Hristosul, cel prezis în Tora lor (Vechiul Testament). De asemenea, el a spus că Isus (Pacea fie asupra sa!) a înfăptuit numeroase miracole cu Voia lui Allah Preaînaltul, vindecând leproșii, redându-i vederea unui orb și chiar aducând la viață un mort, și că Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost crucificat, ci, mai degrabă, Allah Preaînaltul l-a înălțat la Cer.

Mohammed (ﷺ) a prezis că Isus (Pacea fie asupra sa!) va reveni către sfârșitul zilelor pentru a-i conduce pe adevărații credincioși într-o victorie asupra răului și a oamenilor nelegiuți, iar el (Pacea fie asupra sa!) îl va distruge pe Anticrist.

Z. Mohammed (ﷺ) a interzis orice tip de ucidere până când ordinele cu privire la represalii au venit de la Allah Preaînaltul. Chiar și atunci, limitele au fost clar precizate și numai cei implicați în luptă activă împotriva musulmanilor sau a islamului puteau fi combătuți în luptă. Chiar și atunci, acest lucru era permis numai în conformitate cu regulile foarte stricte prevăzute de Allah Preaînaltul.

Ce a spus Profetul Mohammed

(ﷺ)?

Mohammed (ﷺ) a predicat multe principii morale înalte și chiar a stabilit reguli de luptă fără precedent, mai bune chiar și decât regulile de război prevăzute de Convenția de la Geneva.

Luați în considerare următoarele:

Orice viață nevinovată era sacră și, ca atare, nimeni nu putea fi lezat, cu excepția celor implicați în luptă activă împotriva musulmanilor. A salva o viață era ca și cum ai fi salvat întreaga lume, în timp ce a lua o viață nevinovată era ca și cum ai fi luat viața întregii lumi.

Nu a existat niciun fel de genocid asupra niciunui trib, nici chiar când unele triburi au comis genocid împotriva unor musulmani. Mohammed (ﷺ) a oferit protecție reciprocă și iertare tuturor, chiar și după ce anumite triburi au rupt tratatele cu el de multe ori. El nu a permis ca aceste triburi să fie atacate până când nu s-a dovedit clar că au fost trădători pe timp de război și că au încercat să-i ucidă pe Profet (ﷺ) și pe musulmani cu orice preț. Represaliile au existat doar împotriva acelor evrei care s-au dovedit a fi trădători și nu asupra altora.

Sclavii erau ceva obișnuit în acele timpuri pentru toate națiunile și triburile. Islamul a fost cel care a încurajat eliberarea sclavilor, fiind promisă o răsplată măreață de la Allah Preaînaltul

celor care făceau acest lucru. Profetul Mohammed (ﷺ) a dat exemplu prin eliberarea sclavilor și prin încurajarea tuturor adepților săi de a face același lucru. Exemplele îi includ pe propriul slujitor (care a fost, în realitate, considerat a fi asemeni unui fiu pentru el) Zaid ibn Al-Haritha și pe Bilal, sclavul care a fost cumpărat de către Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de ei!) numai cu scopul de a fi eliberat.

Deși au existat multe tentative de asasinat împotriva lui Mohammed (ﷺ) (cea mai renumită a fost în noaptea în care ‘Ali - Allah să fie mulțumit de el! - i-a luat locul în pat în timp ce el (ﷺ) și Abu Bakr - Allah să fie mulțumit de el! - au fugit la Medina), el (ﷺ) nu le-a permis companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să îiucidă pe cei care au fost implicați în aceste încercări. Dovada în acest sens este momentul în care a intrat triumfător în Mecca, atunci când primele sale cuvinte au fost reprezentate de porunca dată adepților săi de a nu le face rău triburilor cutare și cutare și familiilor cutare și cutare. Acesta a fost unul dintre cele mai renumite acte ale sale de iertare și compasiune.

Confruntarea armată a fost interzisă în primii treisprezece ani ai Profeteției. Arabii din deșert nu aveau nevoie de cineva care să le spună cum să lupte. Ei erau experți în acest domeniu și organizau dispute între triburi care durau timp de decenii. Doar când metoda corectă de război a fost instituită de către Allah Preaînaltul în Nobilul Coran, cu drepturi și limitări în conformitate cu Poruncile Lui, au fost sancționate orice fel de represalii sau de luptă. Poruncile lui Allah au stabilit în mod clar cine urma să fie atacat, cum, când și în ce condiții putea avea loc lupta.

Distrușgerea infrastructurilor este absolut interzisă cu excepția cazului în care aceasta este poruncită de Allah Preaînaltul, în anumite cazuri, și atunci numai în conformitate cu Poruncile Lui.

Blestemul și invocarea răului au fost trimise asupra Profetului (ﷺ) de către dușmanii săi, în timp ce el (ﷺ) se ruga pentru călăuzirea lor. Un exemplu clasic este cel al călătoriei sale la At-Tā'if, unde liderii nici nu au vrut să-l audă, nici să-i ofere curtoazia normală pe care el (ﷺ) o ceruse, punându-i în schimb pe copiii de pe stradă pe urmele lui, care au aruncat cu pietre în el (ﷺ) până când corpul său a sângerat atât de mult, încât sângele i-a umplut sandalele. Îngerul Gabriel (Pacea fie asupra sa!) i-a oferit opțiunea răzbunării; și, dacă el (ﷺ) ar fi dat porunca, Allah Cel Atotputernic ar fi făcut ca munții din jur să cadă peste ei, distrugându-i pe toți. În loc să îi blesteme sau să ceară distrugerea lor, s-a rugat pentru ca aceștia să fie călăuziți să Îl adore pe Domnul lor Cel Unic, fără să Îi atribuie parteneri.

Profetul Mohammed (ﷺ) a susținut că orice persoană este născută într-o stare de islam (supunere față de Allah Preaînaltul), fiind musulmană (musulman înseamnă, „*cel care practică islamul*”, adică, se supune Voinței lui Allah și Poruncilor Sale). Apoi, pe măsură ce înaintează în vârstă, oamenii încep să denatureze credința lor în funcție de influența societății predominante și a propriilor prejudecăți.

Mohammed (ﷺ) i-a învățat pe adepții săi să creadă în Dumnezeu lui Adam, al lui Noe, Avraam, Iacob, Moise, David, Solomon și Isus (Pacea fie asupra lor!) și în ei toți ca Profeti adevărați, Mesageri și robi ai lui Allah Cel Atotputernic. El (ﷺ) a insistat asupra plasării tuturor Profetilor (Pacea fie asupra lor!) la cel mai înalt nivel, fără nicio deosebire între ei și le-a poruncit adepților săi să spună cuvintele: „*Pacea fie asupra sa!*”, după menționarea numelui lor.

De asemenea, el (ﷺ) i-a învățat pe adepții săi că *Torah* (*Vechiul Testament*), *Zabur* (*Psalmii*) și *Injil* (*Evanghelia* sau *Noul Testament*) provin din aceeași sursă ca și Nobilul Coran, toate provenind de la Allah Preaînaltul. El le-a cerut evreilor să judece în funcție de propria lor Carte, iar aceștia au încercat să

ascundă o parte din ea pentru a influența hotărârea corectă, știind că el (ﷺ) nu putea citi.

El (ﷺ) a prezis și prevestit evenimente viitoare, care s-au întâmplat exact așa cum a spus. Mai mult decât atât, el (ﷺ) a prevăzut că un lucru din trecut avea să se împlinească în viitor, fapt care chiar a avut loc. Coranul afirmă că Faraon s-a înecat în Marea Roșie în timp ce îl urmărea pe Moise (Pacea fie asupra sa!) și Allah Preaînaltul a spus că îl va conserva pe Faraon ca un semn pentru viitor. În cartea sa, „*Biblia, Coranul și știința*”, Dr. Maurice Bucaille spune clar că acest lucru s-a întâmplat și că trupul lui Faraon a fost descoperit în Egipt, iar acum este expus pentru ca toată lumea să-l vadă. Acest eveniment a avut loc cu mii de ani înainte de Mohammed (ﷺ) și Profetia s-a împlinit în ultimele decenii, cu multe secole după moartea sa.

Nici Mohammed (ﷺ) și nici adepții săi nu au susținut în niciun moment că el (ﷺ) a fost un fiu al lui Dumnezeu, Dumnezeu întrupat sau un om cu calități divine, ci el (ﷺ) a fost întotdeauna și continuă să fie și astăzi considerat ca fiind doar un Mesager ales de Allah Preaînaltul. El a insistat ca oamenii să-L adore numai pe Allah Cel Atotputernic și să nu-i glorifice în niciun fel pe el sau pe companiile săi, în timp ce majoritatea oamenilor nu ezita să le ridice la rang de divinitate și chiar să le considere „dumnezei” pe alte persoane ale căror vieți și misiuni s-au pierdut în legendă. Din punct de vedere istoric, niciuna dintre aceste legende nu a realizat nici măcar o parte din ceea ce a realizat Mohammed (ﷺ).

Aducerea omenirii la adorarea Unicului și a Singurului Dumnezeu, Cel al lui Adam și al tuturor ceilalți Profeti (Pacea fie asupra lor!), a fost principalul lui scop, el (ﷺ) străduindu-se pentru a face pe toată lumea să înțeleagă și să urmeze codul moral excelent stabilit de Allah Preaînaltul în Revelațiile Sale.

Astăzi, după mai bine de paisprezece secole, viața și învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ) au supraviețuit fără nici

cea mai mică pierdere sau modificare. Acestea oferă aceeași speranță nemuritoare pentru tratarea multor boli ale omenirii, la fel ca atunci când el (ﷺ) era în viață. Aceasta nu este o pretindere a adepților lui Mohammed (ﷺ), ci concluzia inevitabilă impusă de istoria critică și imparțială.

Mohammed (ﷺ) a susținut că era un servitor, Mesager și Profet al lui Dumnezeu Cel Atotputernic; același Dumnezeu al lui Adam, Avraam, Moise, David, Solomon și Isus, Hristosul, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!). El (ﷺ) a susținut că a primit Revelația de la Dumnezeu Cel Atotputernic (Allah) prin intermediul îngerului Gabriel (Jibril) (Pacea fie asupra sa!), numind-o Recitarea (*Qur'ān*).

El (ﷺ) le-a poruncit oamenilor să creadă în Singurul Dumnezeu Adevărat, fără a-I atribui parteneri, precum și să urmeze Poruncile Sale în cel mai bun mod cu putință.

El (ﷺ) și-a interzis lui însuși și adepților săi faptele rele și obiceiurile murdare, arătând modul adecvat de a mânca, a bea sau de a utiliza toaleta, precum și comportamentul adecvat în toate tipurile de relații.

Ce au spus adepții Profetului despre el (ﷺ)?

Numele lui a fost Mohammed (ﷺ)

Pentru a începe: poți fi creștin protestant, catolic, evreu, ateu sau agnostic; sau poți aparține unuia dintre multele culte religioase diferite existente astăzi în lume. Poți fi chiar un comunist sau poți crede în democrație ca fiind forma de guvernare potrivită pentru întreg Pământul. Oricine ai fi și orice convingeri ideologice sau politice ai avea, indiferent de obiceiurile tale sociale, nu există nicio îndoială că trebuie să înțelegi ceea ce au avut de spus alții despre acest bărbat (ﷺ).

Lumea a avut cota sa de mari personalități. Dar acestea au fost figuri unilaterale care s-au remarcat într-un singur domeniu, maxim două, precum gândirea religioasă sau conducerea militară. Viața și învățăturile acestor mari personalități ale Pământului sunt învăluite în negura timpului. Există atât de multe speculații cu privire la momentul și la locul nașterii lor, la modul și stilul lor de

viață, la natura și detaliile învățăturilor lor, precum și gradul și măsura succesului sau eșecului lor, încât este imposibil ca omenirea să poată reconstitui cu precizie viața și învățăturile acestor bărbați și femei.

Dar acesta nu este cazul acestui om, Mohammed (ﷺ), care a realizat atât de multe în domenii atât de diverse de gândire și de comportament uman. Fiecare detaliu al vieții sale private și fiecare declarație publică au fost documentate cu acuratețe, fiind păstrate cu fidelitate până în zilele noastre. Autenticitatea relatărilor păstrate astfel este garantată nu numai de către adepții săi credincioși, ci chiar și de către criticii săi părtinitori.

Mohammed (ﷺ) a fost un profesor religios, un reformator social, un ghid moral, un gigant administrativ, un prieten credincios, un companion minunat, un soț devotat, un tată iubitor - toate într-o singură persoană. Niciun alt om din istorie nu a excelat și nu l-a egalat vreodată în niciunul dintre aceste aspecte diferite ale vieții - însă Mohammed (ﷺ) a reușit să atingă o astfel de perfecțiune incredibilă doar datorită personalității sale altruiste.

El (ﷺ) a fost de departe cel mai remarcabil bărbat care a pus vreodată piciorul pe acest Pământ. El (ﷺ) a predicat o religie, a fondat un stat, a construit o națiune, a stabilit un cod moral, a inițiat numeroase reforme sociale și politice, a stabilit o societate puternică și dinamică pentru a practica și reprezenta învățăturile sale și a revoluționat complet gândirea și comportamentul uman.

Mohammed (ﷺ) s-a născut în teritoriul care era cunoscut sub numele de Felix Arabia, în urmă cu mai bine de 1400 de ani. El (ﷺ) și-a început misiunea de predicare a unei religii monoteiste; a unui mod de viață bazat pe ascultare, renunțare și supunere față de Poruncile lui Dumnezeu Cel Atotputernic cu sinceritate și în mod pacific.

Cuvântul „*islam*” în limba arabă înseamnă „*supunere în pace în fața lui Dumnezeu*”.

Misiunea lui Mohammed (ﷺ) a început la vârsta de patruzeci de ani, iar el (ﷺ) a părăsit această lume la vârsta de șaiszeci și trei de ani. În această scurtă perioadă de 23 de ani a Profetiei sale, el (ﷺ) a schimbat întreaga Peninsulă Arabică de la păgânism la adorarea singurului Dumnezeu adevărat, de la război tribal la unitatea națională, de la anarhie la traiul disciplinat și de la barbarie la cel mai înalt standard de excelență morală.

Istoria omenirii nu a cunoscut vreodată o asemenea transformare completă a unui popor sau loc înainte sau după el (ﷺ) - și imaginați-vă că toate aceste minuni incredibile au fost înfăptuite în puțin peste două decenii.

Mohammed (ﷺ) nu a fost decât o ființă umană, dar a fost un om cu o misiune nobilă, menită să aducă omenirea la adorarea Unicului și a Singurului Dumnezeu și să o învețe calea spre o viață cinstită și dreaptă, în conformitate cu Poruncile Lui. El (ﷺ) s-a descris mereu pe sine ca fiind „*Robul și Mesagerul lui Allah*” și, într-adevăr, fiecare acțiune a sa a demonstrat acest lucru.

Astăzi, după mai bine de paisprezece secole, viața și învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ) au supraviețuit fără nici cea mai mică pierdere sau modificare. Acestea oferă aceeași speranță nemuritoare pentru tratarea multor boli ale omenirii, la fel ca atunci când el (ﷺ) era în viață. Aceasta nu este o pretindere a adepților lui Mohammed (ﷺ), ci concluzia inevitabilă impusă de istoria critică și imparțială.

Ca ființe umane cu gândire rațională și interesate, ceea ce puteți face este să vă opriți pentru o clipă și să vă întrebați: ar putea aceste afirmații extraordinare, revoluționare și uimitoare făcute despre acest om să fie adevărate? Și, presupunând că ele chiar sunt adevărate și că încă nu îl cunoașteți pe acest om,

Mohammed (ﷺ), sau nu ați auzit încă de el (ﷺ), nu-i așa că ar fi timpul să răspundeți acestei provocări extraordinare și să depuneți un mic efort pentru a-l cunoaște?

Aceasta nu vă va costa nimic, dar este posibil să fie începutul unei noi ere din viața voastră.

Vă invităm să îl descoperiți pe acest bărbat minunat, Mohammed (ﷺ); știind că nimeni asemeni lui nu a pășit încă pe fața Pământului.

Ce spun musulmanii despre Profetul Mohammed (ﷺ)?

Având în vedere calitățile și învățăturile lui Mohammed (ﷺ) confirmate de mulți oameni de-a lungul istoriei și susținute chiar de Dumnezeu Însuși, putem concluziona prezentând următorul text ca o listă parțială a calităților, principiilor morale și virtuților lui Mohammed (ﷺ):

A. Clar - Mohammed (ﷺ), deși nu era capabil să citească sau să scrie, a reușit să se exprime de-a lungul întregii sale vieți în termeni clari și decisivi și în cea mai bună limbă arabă clasică.

B. Curajos - Mohammed (ﷺ) a fost lăudat pentru curajul și vitejia lui atât în timpul vieții sale, cât și după moartea sa, de către adepții și adversarii săi deopotrivă. El (ﷺ) a fost întotdeauna o sursă de inspirație pentru musulmani și chiar și pentru nemusulmani de-a lungul secolelor.

C. Curtenitor - Mohammed (ﷺ) a pus întotdeauna sentimentele altor oameni în fața propriilor sale sentimente și a fost cea mai curtenitoare dintre gazde și cel mai bun dintre oaspeți oriunde mergea.

D. Dedicat - Mohammed (ﷺ) a fost hotărât să își îndeplinească misiunea și să prezinte mesajul cu care a fost trimis întregii lumi.

E. Elocvent - Mohammed (ﷺ) a susținut că nu a fost un poet și, totuși, se putea exprima în modul cel mai concis, folosind o cantitate minimă de cuvinte, în maniera cea mai clasică posibilă. Cuvintele lui sunt încă citate de milioane de musulmani și nemusulmani astăzi peste tot în lume.

F. Prietenos - Mohammed (ﷺ) a fost remarcat ca fiind cel mai prietenos și grijuliu de către toți cei care l-au cunoscut.

G. Generos - Mohammed (ﷺ) a fost cel mai generos cu bunurile sale și nu dorea să păstreze nimic dacă exista cineva care avea nevoie de ceva. Acest lucru a fost valabil pentru aur, argint, animale și chiar mâncare și băutură.

H. Ospitalier - Mohammed (ﷺ) a fost într-adevăr remarcat ca fiind cea mai amabilă gazdă și i-a învățat pe companionii și adepții săi să fie cele mai bune gazde pentru toți oaspeții lor, ca parte a religiei.

I. Inteligent - Mohammed (ﷺ) a fost calificat de o serie de comentatori care au studiat viața și acțiunile lui ca fiind cel mai inteligent dintre toți oamenii care au trăit vreodată.

J. Drept - Mohammed (ﷺ) a fost cel mai corect și drept în toate chestiunile sale. Fie că era vorba de afaceri sau de luarea unei hotărâri cu privire la o chestiune, el (ﷺ) a practicat dreptatea la toate nivelurile.

K. Blând - Mohammed (ﷺ) a fost blând și grijuliu cu toată lumea pe care a întâlnit-o. El (ﷺ) a încercat din răspuțeri, în cel mai blând și grijuliu mod, să le prezinte tuturor celor pe care i-a întâlnit Mesajul adorării Creatorului și nu a creației.

L. Iubitor - Mohammed (ﷺ) a fost cel mai iubitor față de Allah Preaînaltul și față de membrii familiei sale, prieteni, companioni și chiar și față de cei care nu au acceptat mesajul lui, dar au rămas pașnici față de el (ﷺ) și de adepții săi.

M. Mesagerul Îndurării - Mohammed (ﷺ) este numit de către Allah Preaînaltul, în Nobilul Coran, ca fiind trimis întregii lumi ca o „(...) **îndurare pentru lumi (oameni, djinni și tot ceea ce există)**”.

N. Nobil - Mohammed (ﷺ) a fost cel mai nobil și distins dintre toți oamenii. Cu toții cunoșteau caracterul său fin și trecutul său onorabil.

O. „Unitarian” - Mohammed (ﷺ) este în special cunoscut pentru proclamarea „Unicității lui Allah” sau a monoteismului (numit „*Tawhīd*” în limba arabă).

P. Răbdător - Mohammed (ﷺ) a fost cel mai statornic și răbdător în toate testele și încercările prin care a trecut de-a lungul vieții.

Q. Tăcut - Mohammed (ﷺ) a fost de multe ori foarte tăcut și nu a fost vreodată lăudăros, zgomotos sau neplăcut.

R. Ingenios - Mohammed (ﷺ) a fost cel mai inteligent și plin de resurse în administrarea chiar și a celor mai

grave dificultăți și probleme cu care se confruntau el (ﷺ) și companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!).

S. Direct - Mohammed (ﷺ) a fost cunoscut de toți ca vorbind direct la subiect. El (ﷺ) folosea, de asemenea, o cantitate minimă de cuvinte și considera că discuția excesivă este zadarnică și neproductivă.

T. Diplomat - Mohammed (ﷺ) a fost cel mai delicat și plin de tact în relația cu oamenii. El (ﷺ) nu a lovit vreodată în demnitatea cuiva, chiar dacă necredincioșii l-au insultat și calomniat de multe ori.

U. Inegalabil - Mohammed (ﷺ) este cunoscut în întreaga lume astăzi ca fiind omul care a influențat cel mai mult viața atâtor oameni atât din vremea sa, cât și din toate vremurile care vor veni.

V. Viteaz - Mohammed (ﷺ) a dat un nou sens cuvântului „viteaz”. El (ﷺ) a fost întotdeauna cel mai onorabil în toate chestiunile sale, fie că apăra drepturile orfanilor sau onoarea văduvelor, ori lupta pentru cei în suferință. El (ﷺ) nu a fost intimidat atunci când a fost depășit numeric în luptă, nici nu s-a dat în lături de la îndatoririle sale în protejarea și apărarea adevărului și a libertății.

W. Wali - cuvântul arab „wali” (plural „owliya”) este dificil de tradus în limba română fără o explicație. Din acest motiv, am decis să-l păstrez în limba arabă și să ofer din cunoașterea mea umilă unul dintre cele mai importante aspecte ale caracterului și personalității Profetului Mohammed (ﷺ). Unii spun că acest cuvânt înseamnă „protector”, iar alții spun că înseamnă „favorit” sau „cel în care îți pui încrederea deplină și îi confesezi totul”, așa cum fac catolicii cu preoții lor, în timp ce alții oferă pur și simplu ca traducere cuvântul „prieteni”. În timp ce discutăm acest subiect cu unul dintre profesorii mei dragi,

Salim Morgan, el mi-a spus că sensul ar putea fi mai apropiat de cuvântul „*aliat*”. Acesta este, probabil, mult mai apropiat în sensul că, atunci când o persoană face un legământ de credință față de cineva, el sau ea consideră acea persoană a fi un „*wali*” și aceasta se numește a oferi „*bai‘ah*” în limba arabă. Allah Preaînaltul ne spune în Coran să nu îi luăm pe evrei și pe creștini drept „*owliya*” în locul Său. Suntem conștienți de faptul că oamenii Cărții (evreii și creștinii) sunt cel mai aproape de noi în ceea ce privește credința, însă, în același timp, suntem instruiți să nu luăm pe nimeni drept „confesorul” nostru, „aliat intim” sau ca pe „cineva față de care facem un legământ de credință” în locul lui Allah Preaînaltul sau al Mesagerului Său, Mohammed (ﷺ). Profetul (ﷺ) a fost exemplul viu al celui mai de încredere și al celui mai loial dintre toți oamenii care au trăit vreodată pe acest Pământ. Orice îi era menționat în privat nu era niciodată divulgat altora, iar în momentul în care a fost numit în funcția de conducere, devenind o autoritate sau „*wali*” asupra poporului, s-a dovedit a fi cel mai bun dintre cei demni de încredere.

X. „X” - Mohammed (ﷺ) nu putea nici să citească, nici să scrie, nici măcar propriul său nume. În lumea de astăzi, ar trebui să folosească un X pentru a semna un document. El (ﷺ) folosea un inel cu sigiliu pe care îl purta pe degetul mic de la mâna dreaptă pentru a sigila orice document sau scrisoare trimise liderilor altor țări.

Y. **Docil** - Mohammed (ﷺ) renunța la propriile sale dorințe și idei în favoarea a ceea ce Allah i-a impus să facă. În timp ce lua în considerare opiniile adeptilor săi, el (ﷺ) le accepta de multe ori ideile în detrimentul propriilor sale idei, preferând să cedeze în fața altora atunci când era posibil.

Z. **Zelos** - Mohammed (ﷺ) a fost cel mai zelos dintre toți Profeții lui Allah (Pacea fie asupra lor!) în îndeplinirea misiunii sale de „*pace prin supunere față de Voința lui Dumnezeu*”. El (ﷺ) a fost cu adevărat cel mai entuziast în ceea ce

privește transmiterea mesajului care i-a fost încredințat de către Dumnezeu, mesajul de „*Lā ilāha illa Allah, Mohammedan Ar-Rasul Allah*” (Nu există nimeni și nimic demn de adorare cu excepția lui Allah și Mohammed este Mesagerul lui Allah).

Alif. „Ajib” (uimitor) - Nu m-am putu abține să adaug încă o literă - chiar dacă aceasta este prima literă a alfabetului arab (ا - *alif*).

Profetul Mohammed (ﷺ) a fost cu adevărat uimitor în toate privințele. El (ﷺ) a transmis un mesaj despre un mod complet de viață, care cuprinde totul încă din momentul în care o persoană se trezește și până când aceasta adoarme, precum și de la naștere și până la moarte. Oricine va urma acest mod de viață („*dīn*” în limba arabă), va atinge cel mai mare succes aici, în această viață, și cel mai mare succes în Viața de Apoi deopotrivă.

Comparându-l pe Isus (Pacea fie asupra sa!) cu Mohammed (ﷺ)

Biblia spune:

„(...) Ești prorocul? (...)” (Biblia, Ioan, 1:21)

Prorocul?

Cine este acest proroc?

O comparație între Isus (Pacea fie asupra sa!) și Mohammed (ﷺ)

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-l va trimite Tatăl în numele meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus eu.” (Biblia, Ioan, 14:26)

Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!) a spus în Nobilul Coran:

„(...) O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah la voi, confirmând *Taurah* (Tora, care i-a fost trimisă lui Moise) de dinainte de mine și aducându-vă (vouă) vestea bună (a venirii unui) Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi *Ahmad* (un alt nume al Profetului Mohammed)! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

Marii preoți și leviții l-au întrebat pe Ioan Botezătorul, după ce acesta le-a spus că nu este nici Ilie, și nici Hristosul (Pacea fie asupra lor!): **„Dar cine ești? (...) Ești prorocul?” (Biblia, Ioan, 1:21)**

Când marii preoți și leviții l-au întrebat pe Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra sa!) cine era, au făcut-o într-un mod foarte ciudat. În primul rând, l-au întrebat dacă era sau nu «Mesia» (Christos în limba greacă comună) cel așteptat. El nu era «Mesia», așa cum sperau. L-au întrebat apoi dacă era Profetul Ilie (Pacea fie asupra sa!) și, din nou, el le-a răspuns: «Nu». Acum, vine partea cu adevărat ciudată. În cele din urmă, ei l-au întrebat dacă el este «prorocul».

Ești Hristosul? (Nu)

Ești Ilie? (Nu)

Ești prorocul? (Nu)

Ce au vrut ei să spună prin «prorocul»?

Noi știm, desigur, cine este «Hristosul». La urma urmei, creștinii ar trebui să știe că termenul de «Hristos» este doar o formă prescurtată a cuvântului «Christos» din limba greacă comună, care se dorește a fi un echivalent al cuvântului ebraic «Mesiah».

Evreii de acum două mii de ani îl așteptau cu siguranță pe Mesia, care a fost prezis în cărțile lor, în care li s-a spus că va veni și îi va conduce la victoria asupra asuprașilor lor și, astfel, va obține pentru ei stăpânirea asupra lumii. Ei au fost foarte oprimați sub dominația romană și chiar propriii lor regi evrei au fost văzuți ca niște simple marionete sau servitori ai necredincioșilor. Desigur, ar fi fost cei mai fericiți dacă ar fi apărut cineva care să îi poată învinge pe stăpânii lor romani și pe conducătorii lor, la rândul lor sclavi ai acestora.

Atunci, preoții și leviții l-au întrebat pe Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra sa!) dacă el putea fi Profetul Ilie (Pacea fie asupra sa!), revenit după sute de ani. Printre ei, exista ideea că acesta va reveni. Dar, din nou, Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra sa!) a negat aceasta.

Atunci, cine putea fi? Ei doreau să afle despre acest bărbat care trăia în deșert și care părăsise bogăția și luxul și postea, evitând atracțiile materiale ale vieții.

Din nou, ei l-au întrebat pe Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra sa!): „**Ești prorocul?**” Și încă o dată, el a negat că ar fi acel «proroc», după care le-a vorbit despre cineva care avea să vină după el, despre care a spus el nu este demn nici măcar să îi dezlege pantofii.

Cu toate acestea, acest lucru nu răspunde la întrebarea: „*Pe cine așteptau ei în afară de Mesia?*” Ar fi putut ei aștepta pe cineva ca Mohammed (ﷺ)? (S-ar putea.)

Cine este acest proroc?

Continuați să citiți și să învățați despre acest «proroc» și vedeți, de asemenea, numeroasele dovezi din Sfintele Scripturi care susțin această idee.

Timp de secole, musulmanii au crezut că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost acel «proroc» menționat în aceste cuvinte ale Evangheliei după Ioan. Coranul afirmă că una dintre cele mai importante caracteristici ale misiunii lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost aceea de a oferi «*bashir*» sau «vestea cea bună» a venirii Profetului Mohammed (ﷺ). În timpul scurtei sale activități sale misionare, care a durat nu mai mult de trei ani și care a fost umbrită de atitudinea ostilă a propriului popor, Isus (Pacea fie asupra sa!) le-a dat vestea cea bună despre Ahmad (un alt nume al Profetului Mohammed ﷺ), ultimul Mesager al lui Dumnezeu, care avea să perfecționeze Învățătura Divină, atât în teorie, cât și în practică. Nobilul Coranul menționează că Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„(...) O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah la voi, confirmând *Taurah* (*Tora, care i-a fost trimisă lui Moise*) de dinainte de mine și aducându-vă (*vouă*) vestea bună (a venirii unui) Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi *Ahmad* (un alt nume al Profetului Mohammed)! (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6].

Coranul ne oferă numele de Ahmad, una dintre multele posibilități de a rosti numele lui Mohammed (ﷺ). La fel cum avem, de exemplu, în limba engleză numele Joseph, care se folosește adesea sub o formă mai scurtă, precum Joe sau forma familiară Joey, și alte nume, spre exemplu, Jonathan, care devine John, Jack sau Johnny, în același fel găsim că limba arabă are forme similare pentru același nume. Mohammed, Ahmad și Hamad sunt câteva dintre numele care provin de la aceeași rădăcină «HAMD» (care înseamnă «laudă») și poate fi tradus drept «cel care Îl laudă (pe Dumnezeu)», «cel lăudat» etc.

‘Abd Allah Yusuf ‘Ali afirmă în traducerea în limba engleză pe care a făcut-o sensurilor Nobilului Coran:

„Ahmad sau Mohammed, cel lăudat, este o traducere a cuvântului «periclytos» din greaca comună. În actuala Evanghelie după Ioan, 14:16, 15:26 și 16:7, cuvântul grecesc «periclytos» este tradus în Noua Versiune Internațională ca «Mângâietor». «Periclytos» poate însemna, de asemenea, «sprijinitor» sau «cel chemat în ajutorul altuia». Mohammed (ﷺ) a fost cunoscut încă de la naștere ca fiind cel care a adus alinare și reconciliere familiei, prietenilor și străinilor deopotrivă, împăcând rudele și frații.”

Un alt nume al Profetului Mohammed (ﷺ) menționat în Biblie (sau cel puțin ceea ce a mai rămas din ea) este «Duhul Adevărului». *As-Saddiq* înseamnă exact acest lucru și este un alt nume care i-a fost dat lui Mohammed (ﷺ) de către toți cei care îi cunoșteau firea sinceră și onestă.

În Noul Testament, mai exact în Evanghelia după Ioan, Isus (Pacea fie asupra sa!) le promite oamenilor de patru ori că Paracletos va veni (Ioan 14:16, 14:26, 15:26, 16:7). Desigur, nici Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a revenit în timpul vieții lor și nici un alt Profet, fapt pentru care, mai târziu, învățații au venit cu ideea că nu era vorba despre Isus (Pacea fie asupra sa!) în persoană, ci, mai degrabă, despre Isus în forma sa spirituală. Acest lucru i-a condus pe unii creștini să afirme că Isus (Pacea fie asupra sa!) se referea la Duhul Sfânt, care ar fi coborât asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii (Faptele Apostolilor, capitolul 2), pentru ca aceștia să fie martorii lui Hristos (Pacea fie asupra sa!) și pentru a-i conduce către adevărul complet, prin care să poată fi alături de credincioși pentru totdeauna și să poată avea viață veșnică (Ioan 3:16). De asemenea, există unele versete adăugate ulterior (a se vedea notele de subsol ale **Versiunii Standard Revizuite a Bibliiei**) la ultimul capitol din Evanghelia după Marcu (16), în care Duhul a coborât asupra ucenicilor într-o asemenea manieră încât i-a făcut să-și imagineze că vor putea vorbi limbi

noi, atinge șerpi, pune mâinile pe bolnavi pentru a-i vindeca și chiar bea otravă fără să li se întâmple nimic rău (Marcu 16:17-18).

Un alt lucru semnificativ este acela că Paracletos, Mângâietorul sau Duhul Adevărului, urma să trăiască alături de noi de acum încolo. Desigur, oricine poate vedea că influența lui Mohammed (ﷺ) și mesajul său de a adora un Dumnezeu Unic, fără parteneri, a predominat mult timp după viața sa pământească.

Îl cunoașteți pe acest om?

Mohammed (ﷺ) - o scurtă descriere

Poți fi creștin protestant, catolic, evreu, ateu sau agnostic; sau poți aparține unuia dintre multele culte religioase diferite

existente astăzi în lume. Poți fi chiar un comunist sau poți crede în democrație ca fiind forma de guvernare potrivită pentru întreg Pământul.

Oricine ai fi și orice convingeri ideologice sau politice ai avea, indiferent de obiceiurile tale sociale, nu există nicio îndoială:

Trebuie să-l cunoști pe acest om, Mohammed (ﷺ)

El (ﷺ) a fost de departe cel mai remarcabil bărbat care a pus vreodată piciorul pe acest Pământ. El (ﷺ) a predicat o religie, a fondat un stat, a construit o națiune, a stabilit un cod moral, a inițiat numeroase reforme sociale și politice, a stabilit o societate puternică și dinamică pentru a practica și reprezenta învățăturile sale și a revoluționat complet gândirea și comportamentul uman.

Numele său este Mohammed (ﷺ)

El s-a născut în Arabia, în anul 570 d.Hr. și a început misiunea de predicare a religiei Adevărului, islamul (supunerea numai în fața lui Allah Preaînaltul), la vârsta de patruzeci de ani, părăsind această lume la vârsta de șaiszeci și trei de ani. În această scurtă perioadă de 23 de ani a Profeției sale, el (ﷺ) a schimbat întreaga Peninsulă Arabică de la păgânism la adorarea singurului Dumnezeu adevărat, de la război tribal la unitatea națională, de la anarhie la traiul disciplinat și de la barbarie la cel mai înalt standard de excelență morală.

Istoria omenirii nu a cunoscut vreodată o asemenea transformare completă a unui popor sau loc înainte sau după el (ﷺ) - și imaginați-vă că toate aceste minuni incredibile au fost înfăptuite în puțin peste două decenii.

Lumea a avut cota sa de mari personalități. Dar acestea au fost figuri unilaterale care s-au remarcat într-un singur domeniu, maxim două, precum gândirea religioasă sau conducerea militară. Viața și învățăturile acestor mari personalități ale Pământului sunt învăluite în negura timpului. Există atât de multe speculații cu privire la momentul și la locul nașterii lor, la modul și stilul lor de viață, la natura și detaliile învățăturilor lor, precum și gradul și măsura succesului sau eșecului lor, încât este imposibil ca omenirea să poată reconstitui cu precizie viața și învățăturile acestor bărbați și femei.

Dar acesta nu este cazul acestui om, Mohammed (ﷺ), care a realizat atât de multe în domenii atât de diverse de gândire și de comportament uman. Fiecare detaliu al vieții sale private și fiecare declarație publică au fost documentate cu acuratețe, fiind păstrate cu fidelitate până în zilele noastre. Autenticitatea relatărilor păstrate astfel este garantată nu numai de către adepții săi credincioși, ci chiar și de către criticii săi partinitori.

Mohammed (ﷺ) a fost un profesor religios, un reformator social, un ghid moral, un gigant administrativ, un prieten credincios, un companion minunat, un soț devotat, un tată iubitor - toate într-o singură persoană. Niciun alt om din istorie nu a excelat și nu l-a egalat vreodată în niciunul dintre aceste aspecte diferite ale vieții - însă Mohammed (ﷺ) a reușit să atingă o astfel de perfecțiune incredibilă doar datorită personalității sale altruiste.

Mohammed (ﷺ) nu a fost decât o ființă umană, dar a fost un om cu o misiune nobilă, menită să aducă omenirea la adorarea Unicului și a Singurului Dumnezeu și să o învețe calea spre o viață cinstită și dreaptă, în conformitate cu Poruncile Lui. El (ﷺ) s-a descris mereu pe sine ca fiind „*Robul și Mesagerul lui Allah*” și, într-adevăr, fiecare acțiune a sa a demonstrat acest lucru.

Astăzi, după mai bine de paisprezece secole, viața și învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ) au supraviețuit fără nici

cea mai mică pierdere sau modificare. Acestea oferă aceeași speranță nemuritoare pentru tratarea multor boli ale omenirii, la fel ca atunci când el (ﷺ) era în viață. Aceasta nu este o pretindere a adepților lui Mohammed (ﷺ), ci concluzia inevitabilă impusă de istoria critică și imparțială.

Ca ființe umane cu gândire rațională și interesate, ceea ce puteți face este să vă opriți pentru o clipă și să vă întrebați: ar putea aceste afirmații extraordinare, revoluționare și uimitoare făcute despre acest om să fie adevărate? Și, presupunând că ele chiar sunt adevărate și că încă nu îl cunoașteți pe acest om, Mohammed (ﷺ), sau nu ați auzit încă de el (ﷺ), nu-i așa că ar fi timpul să răspundeți acestei provocări extraordinare și să depuneți un mic efort pentru a-l cunoaște?

Aceasta nu vă va costa nimic, dar este posibil să fie începutul unei noi ere din viața voastră.

Vă invităm să îl descoperiți pe acest bărbat minunat, Mohammed (ﷺ); știind că nimeni asemeni lui nu a pășit încă pe fața Pământului.

Cuprins

Nr.	Titlu	PAG.
1	<i>Judecați singuri</i>	3
2	<i>Introducere</i>	14
3	<i>Definiții esențiale</i>	17
4	<i>Relațiile cu familia și prietenii</i>	21
5	<i>Tranzacțiile</i>	31
6	<i>Etica</i>	36
7	<i>Bunele maniere</i>	48
8	<i>Actele de adorare</i>	53
9	<i>Viața simplă a Profetului Mohammed (ﷺ)</i>	56
10	<i>Profetul (ﷺ) a dat vești bune în cele mai grele situații</i>	60
11	<i>Profetul Mohammed (ﷺ), un om simplu</i>	64
12	<i>Câteva dintre învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ)</i>	66
13	<i>Exemple ale compasiunii Profetului (ﷺ) față de nemusulmani</i>	72
14	<i>Ce a făcut Profetul Mohammed (ﷺ)?</i>	79

15	<i>Ce a spus Profetul Mohammed (ﷺ)?</i>	95
16	<i>Ce au spus adepții Profetului despre el (ﷺ)?</i>	100
17	<i>Ce spun musulmanii despre Profetul Mohammed (ﷺ)?</i>	103
18	<i>Comparându-l pe Isus (Pacea fie asupra sa!) cu Mohammed (ﷺ)</i>	108
19	<i>Îl cunoașteți pe acest om?</i>	113

IslamHouse.com

الإسلام بلغات العالم

Islam in the languages of the world

IslamHouse.com

Google Custom Search

English

You are now browsing ...
All Languages

All Languages

- English
- Know about Islam
- All categories
- Figures
- Sources
- All items
- Quran (164)
- Books (594)
- Articles (543)
- Fatawa (370)

Welcome to Islamhouse.com

Files: 120997 Languages: 114 Titles: 46077

Search for language

Showing languages in which language:

Ar	Arabic Files: 4629 - Titles: 833	En	English Files: 6938 - Titles: 3732	Bs	Bosnian Files: 309 - Titles: 3020
Fr	French Files: 4942 - Titles: 2222	Ur	Urdu Files: 4237 - Titles: 2662	Zh	Chinese Files: 3683 - Titles: 2279
Id	Indonesian Files: 3681 - Titles: 1910	Uz	Uzbek Files: 338 - Titles: 1978	Ku	Kurdish Files: 309 - Titles: 1527
Tr	Turkish Files: 2871 - Titles: 1279	Ru	Russian Files: 278 - Titles: 171	Pk	Pashto Files: 2687 - Titles: 135
Th	Thai Files: 2623 - Titles: 1415	Bn	Bengali Files: 259 - Titles: 1319	Es	Spanish Files: 2177 - Titles: 1257